iuriſditio p papã tũc põt fieri ſubdelegatõ. ſec⁹ vbi
cõmittiṫ nudũ officiũ ſine iuriſditõe. ⁊ ſic limita iu
ra q̃ dicũt ꝙ delegat⁹ ꝓncipis põt ſƀdelegare ex ꝓ-
uilegio ſibi a lege ↄceſſo. ¶ No. ſcḋo ꝙ is, cui com-
mittiṫ vt poſſit diſpẽſare cũ irregularib⁹ nõ põt al
teri ſubdelegare qꝛ videṫ electa induſtria ſue pſo-
ne. ⁊ tene h̃ mẽti qꝛ ſepe accidit. Sʒ q̃ro qꝛ tex. h̃ lo
quiṫ in certis caſib⁹ nũq̃d debeat iſte tex. reſtringi
ad caſus h̃ expſſos. dic ꝙ nõ qꝛ idẽ eſt in oib⁹ alijs
in quib⁹ cõmittiṫ nudũ miſteriũ ⁊ nõ iuriſditõ. h̃ ꝓ
baṫ ex rõe h⁹ lr̃e in fi. poſita. nã dictũ reſtrigiṫ ⁊ am
pliaṫ ꝑ rõem diſpoſitõis. vt i. l. cũ pr̃. §. dulciſſimis
de le. ij. nã vbi ẽ eadẽ rõ ibi dʒ eſſe eadẽ iuri diſpo-
ſitio vt i. c. cũ dilecta de ↄfir. vti. ¶ Scḋo q̃ro nun-
q̃d iſte tex. habeat locũ idiſtincte cũ cõmittiṫ nudũ
miſteriũ. Inno. ſentit ꝙ nõ ſ; ꝓcedit vbi ↄmittitur
nudũ miſteriũ ⁊ magnũ qḋ exigit iduſtriã pſone.
ſecus ſi pũu qḋ ẽ cõiter expedibile ꝑ alios. Ego ad
h̃ all'. tex. i. d. c. is cui. j. e. li. vj. vbi dꝛ ꝙ ſi papa con
mittit alicui vt ꝓuideat alicui certe pſone de bene-
ficio põt alteri cõmittere vices ſuas qꝛ ex q̃ pſonã
certa eſt expſſa nõ ꝯſaṫ ibi induſtria ſ; nudũ miſte-
riũ. ⁊ ſic dico ꝙ iſte tex. debʒ reſtrigi ad miſterium
induſtriale. Sʒ ↄ̃ h̃ ⁊ ↄ̃ tex. oppo. de. c. qꝛ ꝓpter de
elec. vbi pʒ ꝙ facultas eligẽdi p̃t alñ ↄmitti. So. di
cũt doc. ⁊ bñ ꝙ aut nudũ officiũ cõpetit alicui iure
ꝓprio ⁊ põt alteri ſubdelegare vt in ↄ̃rio. aut com-
petit iure alieno ⁊ nõ põt ſubdelegare vt h̃. Sʒ ad
uerte qꝛ ↄ̃ h̃ cõe dictũ facit glo. ſinglariṫ. i. c. pe. de
elec. li. vj. in ꝟbo de certa. q̃ dicit ꝙ ſi canõic⁹ cõmi-
ſit alteri vocẽ ſuã põt ille cõmiſſari⁹ aliũ ſƀſtituere
⁊ neſcio alibi illã gl. moueṫ qꝛ ille ẽ ꝓcurator ad ne
gocia q̃ põt aliũ ſƀſtituẽ. vt in. c. j. de ꝓcu. li. vj. ⁊ te
nẽdo illã gl. opꝫ dicere ad illũ tex. ꝙ ꝓcedit qñ nu
dũ miſteriũ induſtriale cõmittiṫ aucte publica ⁊ a
ſupiore. ſec⁹ ſi i nudo miſterio cõſtituiṫ ꝓcurator.
Sʒ ↄ̃ illã gl. ego adduco ſinglare dictũ Bar. i. l. fi.
ff. de diũ. ⁊ tẽ. pſcrip. vbi dicit ꝙ ꝓcurator ↄſtitut⁹
ad certũ negociũ nõ expſſa certa forma nõ põt ali-
um ſƀſtituere qꝛ videṫ electa iduſtria pſone. addu
cit i ar. illũ tex. ⁊ allegat p̃dictuʒ. c. is cui. ꝓfecto di-
ctũ Bar. videṫ fundatũ ſup maria eq̃tate. ſ; dictuʒ
illi⁹ gl. videṫ magi ↄuenire iurib⁹. qꝛ iura dicũt ge-
neralr̃ ꝙ ꝓcurator ad negocia põt ſƀſtituẽ. vt i. d.
c. j. de ꝓcu. li. vj. ⁊ facit tex. ꝑ locũ a ſpãli i. c. fi. e. ti.
⁊ li. Multũ tñ mihi placet dictũ Bar. ⁊ tene mẽti il-
lã gl. ↄ̃ dictũ ſuũ qꝛ nõ ſolet allegari. ¶ In gl. i ꝟbo
nulli ibi coertõeʒ. ¶ No. gl. ⁊ tene eã mẽti ꝙ iſti nu-
di miſteriales hñt iuriſditõeʒ ⁊ ptãtẽ excõicãdi coſ
ipedictes exeq̃ miſteriũ. ⁊ voluit idẽ glo. i. c. ſuper
qõnũ. in. ꝟ. quã executõeʒ. ⁊ i. c. ex lr̃is. ẽ. eo. Ex q̃
inferṫ ꝙ ſi papa mãdat alicui clerico vt debeat ali-
quẽ citare vl' denũciare excõicatũ ꝑ h̃ vidꝫ ꝙ acceſ-
ſorie deṫ ſibi iuriſditio. Hoſti. tñ reprobat iſtã glo.
dicẽs iſtos nullã hr̃e iuriſditõeʒ ꝑ iſtuʒ tex. qꝛ ge-
neralr̃ loq̃ṫ. Nec ob. c. ex lr̃is qꝛ ibi delegat⁹ ſubde
legauit vices ſuas q̃ ad excõicatõis actũ iõ trãſiuit
iuriſditio. ſec⁹ ſi ſimplr̃ cõmiſiſſet nudũ miſteriuʒ
Ad. c. ꝑterea. ẽ. eo. rñdet ꝙ ibi loq̃ṫ de iudice. h̃ di
ctũ verꝫ niſi in cõmiſſione apponaṫ clauſula ↄ̃dicto

res ↄpeſcẽdo ⁊c. vel alia ſilia. ⁊ hãc opi. tʒ Io. an. i
d. c. ex lr̃is. Uin. tñ approbat iſtã gl. cũ duab⁹ limi-
tatõib⁹. ꝑma ꝙ ꝓcedat qñ iſti nudi miſteriales ſũt
ext curiã romanã. nã ſi in curia impediũṫ exeq̃ refe
rũt negociũ ad papã. ſ; qñ ext curiã d̃putaṫ ꝑ papã
tũc ne cõmiſſio ſit futura ſine effectu ꝓcedet dictũ
gl. facit in. ar. l. j. ff. de offi. ei⁹. ſcḋa limitatio vt ꝓce
dat dictũ gl. qñ cõmittiṫ aliq̃d qḋ ſpectat ad execu-
tõeʒ vel ad officiũ ſpũale ⁊ a papa ſec⁹ ſi cõmittere-
tur aliq̃d puri facti. puta vt emat ligna vel certum
q̃d aliud. ⁊ dicit curiã ſic ſuare. h̃ dictũ Uin. hʒ eq̃
tatẽ ſ; alia opi. videṫ ꝑſtãtior. ⁊ vide qḋ dixi i. d. c.
ex lr̃is. ¶ Quero ex gl. q̃d ſi papa ↄmittẽdo nudũ
miſteriũ dat etiã iuriſditõʒ vtputa qꝛ apponit clau-
ſulã ↄ̃dictores cõpeſcẽdo ⁊c. nunq̃d iſte cõmiſſari⁹
poterit alteri vices ſuas cõmittẽ: Inno ↄcludit ꝙ
iuriſditõeʒ poterit alteri cõmittere ſ; nudũ miſteri
um nõ. ¶ Ultio q̃riṫ q̃d ſi cõmittiṫ alicui nudũ mi
niſteriũ ſƀ noie dignitatis ſ; illo nõ expleto moriṫ
cõmiſſari⁹. nũq̃d trãſit in ſucceſſoreʒ: Inno. ponit
tres opi. ſ; Hoſti. cui⁹ opi. mihi placet indiſtincte
tʒ ꝙ ſi ex ꝟbis nõ apparet ꝙ elegerit iduſtriã pſone
ſp trãſit in ſucceſſorẽ ex q̃ cõmiſſio eſt facta ſub noie
dignitatis. ⁊ ꝑ h̃ rõ. c. qm̃ abbas. ẽ. c. videṫ. n. pa-
pã cogitaſſe ꝙ oẽs ↄſtituti i illa dignitate dñt eſſe ꝓ
uidi ⁊ honeſti. ¶ In gl. fi. i. fi. ⁊ vide bonũ tex. i. c.
j. d̃ re iu. li. vj. ⁊ in. c. j. de ſen. ex. e. li. vbi hr̃ ꝙ cum
irregularib⁹ ſol⁹ papa diſpẽſat. ⁊ dic vt ibi. ⁊ i. c. at
ſi clerici. §. de adulterijs. j. de iudi.

¶ De officio legati. Rubrica.

¶ Quia officiũ legati i q̃buſdã ſile ẽ officiõ delegati
cũ vterq; gerit vices ſupiori iõ p⁹ rubricã p̃ceden-
tem ſƀijcit iſtã. Et ſcias ꝙ q̃dã ſũt legati nũcij ⁊ nõ
iudices vt iſti q̃s ſepe papa mittit ꝑ aliq̃ ãbaſiata
vel ad aliqḋ nudũ miſteriũ exercẽdũ. ⁊ d̃ his. j. di.
ius gẽtiũ. ⁊. xcvij. di. ꝑ totũ. marie i. c. nobiliſſim⁹.
q̃dã ſũt legati iudices q̃s papa facit ordiarioſ i cer
ta ꝓuicia. ⁊ d̃ iſti tractaṫ h̃ ⁊ repiũṫ iſti i mltiplici ſpẽ
Nã q̃dã ſũt legati nati. q̃dã legati d̃ latere. q̃dã le-
gati nõ de latere neq; nati. ⁊ de his dic vt le. ⁊ no i.
c. pe. j. e. vbi diceṫ.

Qũm non. Legatuſ pape
etiã ꝑ ſimplicẽ
q̃relã adiri põt. Diuidiṫ. ꝑmo po-
nit cãm in genere ex q̃ ſcḋo poſtea
ↄcludit ibi ſane. ¶ No. ꝑmo ꝙ due
diuiſe dignitates ⁊ diuiſe nãc pñt
ↄcurrẽ i eadẽ pſona. ⁊ tũc dʒ cẽſeri iuri diuiſor. iſte
eñ archieps cãtuarieñ. vltra dignitatẽ archiepat⁹
eſt legat⁹ pape i ꝓuicia ſua. ⁊ h̃ dignitas legatiõis
eſt tributa dignitati archiep̃ali illi⁹ ciuitati cãtuari-
eñ. ita ꝙ q̃libʒ cãtuarieñ. ẽ legat⁹ pape. vñ appellaṫ
ille legat⁹ nat⁹ qꝛ naſciṫ cũ illa dignitate legatiõis
eo ipõ ꝙ ꝓmoueṫ in archiepm̃ ¶ Scḋo no. ꝙ etiã
legat⁹ nat⁹ hʒ iuriſditionẽ i tota ꝓuicia ſibi decre-
ta ita vt poſſit adire ꝑ ſƀditos ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ
etiã ꝑ viã ſimplici q̃rele. ¶ Tertõ no. ꝙ legat⁹ pape
hʒ ampliorẽ ptãtem i ꝓuicia ſibi decreta q̃ʒ eps vl'

archiepõs imo ē ſup̄ epõs ⁊ archiepõs. ꝫ. n. locum pape. ⁊ vide no. dictū ſpe. i ti. de leg. in. §. nūc oſtē dendū. v̄. legat⁹. vbi dicit ꝙ legat⁹ ↄcurrit cū quolibꝫ ordiario exñte in ꝓuīcia ſua q̄liſcūqꝫ ſit ſiue ſit abbas ſiue epõs ſiue archiepõs vł pr̄iarcha põt exercere ea q̄ p iſtos exercēt rōe ordiarie ptātis ⁊ ↄferre beneficia ad eos ſpectātia. ⁊ vide ď ptāte legati quod plene dixi in. c. fi. de ↄſtr. vti. ¶ Ultimo no. ꝙ licꝫ legat⁹ dicat̄ hr̄e iuriſditōeꝫ ordinariā. vt in. c. ij. j. e. li. vj. tñ ď gerere vices pape. Et aduerte qꝛ h̄ videt̄ repugnare ordiarie ptāti. nā iuriſditio ordinaria cōpetit iure ꝓprio. ⁊ eſt tradita in pſona ipius ordinarij nec ď gerere vices alteri⁹ ſ vtit̄ iure proprio. vt. no. in. c. qm̄ abbas. ď. ti. ꝓxi. ſ põt dici ꝙ lꝫ legat⁹ habeat ordinariā tñ h̄ ptās ē ordiario mō inducta qꝛ nō ē a iure deputat⁹ cert⁹ loc⁹ p legato. vñ ď gerere vices pape qꝛ papa põt exercē iuriſditionē p totū orbē. vt in. c. cūcta p mūdū. ix. q. iij. hꝫ tñ ordinariā ex eo ꝙ regit totā ꝓuinciā ex cōceſſiōe pncipis. ⁊ ſūt iſti legati ad iuſtar ꝓcōſulū q̄ olim p̄erāt ꝓuincie. ⁊ dic vt habes tex. ⁊ glo. i. d. c. ij. In glo. ij. ibi quā p querimoniā. No. gl. ꝙ legat⁹ põt adiri p viā q̄rimonie p oēs exñtes in ꝓuīcia ſibi decreta. Jo. tñ no. ↄtrariū. ij. q. vj. c. iij. ⁊. ix. q. iij. c. conqueſt⁹. ⁊. xxv. q. ij. c. iij. ⁊. c. puenit. xj. q. j. ſ Bar. brixien. ibi ⁊ cōiter doc. h̄ ſequūt̄ glo. p iſtū tex. ad quē tñ rñdebat Jo. ꝙ ꝓcedit cū archiepus deputatur legat⁹. nam tunc ne ſit ibi iutile bñficiū legatōnis põt adiri p q̄rimoniā. ſ h̄ rñſio nō eſt bona qꝛ tex. fundat ſe nō ſup iure ſpāli ſ ſimplr̄ ſup officio legatōiſ. ad idē adduco bo. tex. i. c. ij. e. ti. li. vj. vbi ď ꝙ legat⁹ hꝫ ordinariā iuriſditionē in ꝓuīcia ſibi decreta. ḡ vt ordiari⁹ in tota ꝓuincia põt adiri p q̄rimoniā. Ad. c. puenit rñdēt doct. ꝙ loquit̄ in defenſore ⁊ non in legato vel loq̄t̄ qñ legatus volebat cōpellere actorē ad litigandū corā ſe qđ nō põt Et nō hāc ſolutōeꝫ ex q̄ habes ꝙ optō ē dāda actori an velit cōuenire reum coram legato an coram alio iudice ↄpetenti ⁊ ſic nō põt legatus aduocare ad ſe cām motā ſeu mouendā corā iudice inferiore cōpetēti. nā qñ q̄s hꝫ multos iudices optio datur actori. vt no. glo. in. l. fi. C. vbi in rē actio. ⁊ in. c. dilecti. de foro ↄpe. ⁊ in c. ſtatutū in. §. cū v̄o ď reſcp̄. li. vj. ¶ In ea. glo. ibi ⁊ eſt dicēdū ꝙ nō. in ↄtriū tñ fac. c. ex tue. j. de cle. ñ reſi. ſ dic vt ibi no. ⁊ vid bo. glo. ij. q. vj. biduū. v̄. ſiq̄dē. i. v̄. annotauerit. q̄ dicit ꝙ lꝫ metropolitan⁹ nō poſſit deponē epm̄ poſſꝫ tñ declarare eū fore deponēdū. ⁊ ſic poſſum⁹ dicere ꝙ legat⁹ põt audire cāꝫ ↄ epm̄ ſ nō põt diffinire eā ſi veit iponēda pena depoſitōis. Et idē dic ď archiepo. nā archiepõs põt audire cām crialē epi ⁊ eū punire. vt in. c. ſacro de ſen. ex. ſ ſi veit imponēda pena depoſitōis dꝫ diffinitionē reſuare pape. iij. q. vj. c. q̄uis. ⁊. c. accuſat⁹. ⁊ vide p Jo. an. in. c. vt litigātes ď of. or. li. vj. ¶ In ea. glo. ibi ſ p̄ſbyterū põt deponē. p h̄ facit qđ. ď. dixi poſt ſpe. nā ↄcurrit in iuriſditōe exercēda cū epo. ſ in eo qđ gl. poſtea dicit ꝙ ſi appellat̄ ad papā põt legat⁹ cōpellē appellātem vt litiget corā ſe nō credo ꝙ glo. vex dicat imo videt̄ ↄ. c. antiq̄. j. de p̄uil. ⁊ de h̄ vide qđ le. ⁊ no. in. c. ↄſtitut⁹ de appell. ¶ Ultio no. ſ. gl. ⁊ tenemēti i eo qđ dicit ꝙ ad legatū põt appellare omiſſis oib⁹ medijs. ⁊ ſic ſi appellet̄ ab epo nō eēt op⁹ ꝙ prius appellet̄ ad archiepm̄. gl. tñ. j. e. i. c. ꝙ trāſlatōeꝫ aliter videt̄ ſentire. dicit eñ ſpāle eſſe in papa vt ad eū poſſit appellari omiſſis medijs. ſ forte gl. noluit ibi excludere legatū ſ alios ordiarios. ⁊ iſtā gl. ſeu eius opi. tꝫ Bar. brix. ij. q. vj. in. c. ſiq̄s veſtrū. Jo. tñ ibi tenet oppoſitū. de q̄ p ſpe. i eo. ti. §. ſupeſt. v̄. illď aūt. ⁊ in ti. de app. §. nūc tractem⁹. v̄. ſ nūquid. vbi tꝫ ↄ iſtā glo. dic̄ tñ ꝙ de ↄſuetudine ſeruat̄ iſta. Ego credo ꝙ etiā de iure ſit ſeruāda p illud fundamētū qđ ſup feci nā ſi ↄcurrit cū q̄libet ordiario ḡ nō eſt dare ſupiorē imediatū. Exēpluꝫ ſi appellet̄ a p̄lato inferiore epo. ⁊ ſic de iure ad epm̄ ſit appellādū cū legat⁹ ↄcurrat cū epo. ḡ põt appellari ad legatū ſicut ad epm̄ ⁊ ita ſi eſſet appellādū ad archiepm̄ ¶ In gl. fi. ibi alij v̄o. legati cardiales. ⁊ h̄ opi. ꝓbatur hodie in. c. j. de v̄. ſig. li. vj. ⁊ in. c. ſi abbateꝫ de ele. e. li. p q̄ iura ꝓbat̄ ꝙ legati cardiales dumtaxat hn̄t iuriſditōem in exēptos. i eo tñ ꝙ gl. videt̄ velle ꝙ aliq̄ dicāt̄ legati de latere q̄ nō ſūt cardiales non bñ dicit qꝛ ſolū cardinales dicūt̄ legati de latere. ⁊ ſic appellāt̄ qꝛ cardiales ſp aſſiſtūt lateri pape vnď ardua explicat papa cū conſilio cardinaliū. vt in. c. p venerabilē. qui fi. ſint leg. no. Jo. mo. in. c. ſupeo de here. li. vj. ideo cū deſtinant̄ legati dicuntur miſſi de latere.

Studuiſti. De cauſa ſpāliter delegata papa legatus ſe intromittere nō põt h̄ intēdit. cōis diuiſio. ſcđa ibi rñdem⁹ ¶ No pmo ꝙ is cui facta ē generał cōmiſſio nō põt ſe impedire de his que alijs ſpāliter ſūt cōmiſſa. nā ſpālis cā videt̄ exēpta a generali cōmiſſione qđ bñ no. Ex q̄ infert̄ ꝙ ſi detur certis officialib⁹ plenū ⁊ generale arbitriū ſup ſtatu ciuitatis vel ſtudij vel aliqđ aliud ſilr̄ nō poſſūt iſti tollere ſtatuta ſpāliter edita lꝫ de nouo poſſint ꝓuiſionē facere niſi cā noua ⁊ icōſiderata emergeret vt infra dicā. vt voluit Bar. i. l. ambitioſū. ff. ď decre. ab or. fa. ⁊ in. l. ſi hoiem. ff. mā. ⁊ tene h̄ mēti h̄ dictū qđ facit ad mlta. ¶ No. ꝙ legat⁹ pape nō põt impedire nec ꝓceſſuꝫ nec executōeꝫ ſnīe iā late a delegato pape. Cōtra h̄ opp. de. l. ſi hoiem p̄alle. vbi ď ꝙ ꝓcurator gnālis põt inhibere ſpāli ꝓcuratori ne agat ſibi iniūctū p dñꝫ. Jo. an. dicit ꝙ illud ꝓcedit ſubſiſtente cā. ſ dic meli⁹ ꝙ nō ſufficit q̄libꝫ cā vt generał ꝓcurator vel legat⁹ poſſit impedire q̄ alteri ſpāliter ſūt iniūcta. nā h̄ eſſet ↄ iſtū tex. i eo qđ dic̄ ꝙ ſpālis ↄmiſſio derogat gnāli. dꝫ ḡ ille tex. intelligi qñ orit̄ cā ď nouo vł detegit̄ cā antiq̄ q̄ veriſilr̄ nō fuit ↄſiderata tpe mādati ſpāł ⁊ eſt tał cā q̄ ſi tūc fuiſſet ↄſiderata nō emanaſſet veriſilr̄ illa cōmiſſio ſpālis. ⁊ ita intelligit Bar. ⁊ bñ illū tex. ⁊ ex his nō ꝑpetuo ꝙ ex tali cā noua vel antiq̄ nouit detecta põt legat⁹ generalis impedire delegatū ſpecialē ⁊ cōmiſſio generał p̄ualet ſpāli. Et fac h̄ dictū ad id qđ. ď. dixi ꝙ officiales q̄b⁹ datū ē gnāle arbitriū pñt ex tali cā venire ↄ ſtatutū prius ſpālr̄ editū. qđ ſequit̄ Bar. vbi. ď. ¶ Circa p̄dicta q̄rit̄ nū-

q̄d a delegato pape poſſit appellari ad legatū ipiꝰ pape q̄ eſt in ꝓuincia: doc h̄ ꝙ nō ꝑ iſtū tex. ⁊ bene loqt̄ q2 cū teneat delegatꝰ vices pape ſolꝰ papa pōt ſuā ſniam retractare. ⁊ idē dic reſpectu reſtitutōis in integrū. nā legatꝰ nō pōt reſtituere in integruȝ ꝯ ſniam delegati ipiꝰ p̄ncipis nec aliq̄s aliꝰ ordinarius citra papā. ꝑ h̄ tex. no. in. l. aduerſus. C. ſi aduer. rē iudi. ꝑ quē tex. dixerunt ibi Bar. ⁊ Bal. ꝙ etiā delegatꝰ q̄ tulit ſniaȝ nō pōt ꝯ eā reſtitutōȝ dare. qḋ puto indubitāter ſi delegati iuriſditio expirauit ſ; ſi ſupeſt reſpectu executōis cū duret adhuc officiū ipiꝰ nobile. vt in. c. ſi delegatꝰ de offi. dele. li. vj. poterit vt arbitroꝝ reſtituere. q2 videt̄ incidēter ꝯtingere ex q̄ ſnia nōdū eſt executōi mādata. ⁊ ꝑ h̄ gl. ſingl̄aris. ⁊ Inno. i. c. ſuſcitata de in inte. reſti. vbi dicūt ꝙ ſi ſnia fuerit lata ꝯ ꝓcuratorē que nondum eſt mādata executioni pōt ꝓcurator ſine aliquo ſpāli mādato petere reſtitutionē in inte. quia petit̄ incidenter. ſ; certū eſt ꝙ cū petit̄ incidēter poteſt delegatꝰ pape ſine alio ſpāli mādato reſtitutionem indulgere. vt in. c. pe. ḋ in inte. reſti. ⁊ in. l. fi. C. vbi ⁊ apḋ quē. ⁊ h̄ qḋ. ſ. dixi vidꝫ ſentire Bar. in. l. iudex. ff. ḋ re iudi. ⁊ ita ꝑ v̄ba latioꝛa nuprime ꝯſului in. q. facti. Cōcludo etiā ꝙ p̄ſuppoſito ꝙ delegatus nō poſſit ex q̄ ſniam tulit tñ pōt audire reſtitutōis cām. ⁊ ſi videt eā indulgendā poterit ſupſedere executōi ⁊ remittere cām ad ipm̄ p̄ncipē. ar. op. in eo qḋ le. ⁊ no. in. c. ḋ cetero ḋ re iud. ⁊. l. vnica. C. ḋ in inte. re. poſtu. facit̄ glo. no. ij. q. vj. biduum q̄ dicit ꝙ licet metropolitanꝰ nō poſſit deponē epm̄ pōt tñ ꝓnūciare eū deponēdū ⁊ remittere ad papā. ⁊ idē in delegato. vt dixi. ſ. ti. pri. ⁊ hoc no. ¶ In glo. j. ibi debitꝰ. ſentit ꝑ h̄ iſta gl. ꝙ hodie is q̄ impetrauit reſcr̄ptū ad delegatū pōt ꝯueniri ⁊ ꝯueniri corā legato tanq̄ ordīario nec ꝓderūt ſibi lr̄e ſpāles ex quo eis nō fuit vſus añ citationem factā ꝑ legatū. ſ; tu de h̄ dic vt plenꝰ no. in. d. c. vt debitus. ⁊ dixi. in. c. j. de reſcr̄. ¶ In glo. ij. ibi. ſ. de offi. dele. expte. dic ꝙ ibi vtrūq̄ mādatū ē ſpāle vt ibi plene dixi. ¶ In glo. fi. ibi nec ſicut pōt. vſ gl. h̄ ⁊ bene ꝙ legatus nullo mō pōt ꝯfirmare ſniam delegati ꝯfirmatione auctoꝛizabili. ⁊ ideo hoſti. et bene dicit ꝙ tex. dꝫ intelligi ꝙ poterit cōfirmare. i. approbare ⁊ cōmendare. ⁊ ſic ſumit̄ h̄ ꝯfirmatio ꝓ quadā approbatōne que ꝯſiſtit in facto. ⁊ in fi. glo. h̄ videtur titubaſſe. remanet tñ in ꝯcluſione vt delegatus nō poſſit ꝯpellere legatū ad exeq̄ndū ſuā ſniam quia legatus non eſt minoꝛ eo ſed ſaltē par cum etiaȝ ipe gerat vices pape. ⁊ hāc opi. approbat hoſti. ⁊ adducit iſtā lr̄am dum dicit valebit. nō eñ dicit debebit ⁊ ſic ponitur in facultate ſua. dixit tñ Vin. ꝙ ſi iſte legatꝰ alʼs eſſet ordinarius loci poſſet ratione ordinarie iuriſditionis ꝯpelli. ſ. ti. pri. ſignificaſti. ⁊ no. hoc dictū. facit quod in ſili habet̄ i c. cū capella de priui. quidam tñ indiſtincte tenuerunt ꝙ pōt compelli per delegatum quia eſt maioꝛ eo quo ad illam cauſam. ⁊ pro hoc facit. c. ſane. ⁊ quod ibi no. ſ. de offi. dele. ⁊ forte hec opi. verioꝛ. licet alia equioꝛ.

¶ Niſi ſpecialis. Legatꝰ etiā de latere ex generali legatōe nō pōt traſferre ep̄os vel vnā eccliam cathedralem alteri ſubijcere ⁊ alteri cōcedere ius p̄matie vel duos ep̄atus vnire vel vnum diuidere excōicatos tñ ꝓpter manuū iniectōnē in clericos abſoluere pōt. h. d. iſta decre. cum ſe. no. ¶ No. p̄mo no. tex. in p̄n. ꝙ ex ſpāli dilectōne quā p̄nceps hꝫ ad ꝑſonā pōt ſine licita cauſa indulgere penā ꝯdignam ex delicto. ⁊ intelligo tex. in affectōne cauſata ex v̄tute hoīs. nā ex affectōe carnali nō dꝫ p̄nceps moueri q2 ſcr̄ptū eſt ita iudicab magnuȝ ſicut paruū nec erit apud te acceptio ꝑſonaꝝ. vt in c. nouit de iudi. ꝓpt̄. n. merita p̄cedentia pōt diminui pena delicti iuxͣ illḋ no. dictū pſalmiſte. Si ceciderit iuſtꝰ nō collidet̄ q2 dn̄s ſupponit manū ſuā. hinc dꝛ ꝙ minꝰ venit puniēdꝰ regl̄ariter religioſus vel clericꝰ delinq̄ns q̄ꝫ laicus q2 alleuiat̄ pena ꝓpt̄ merita p̄cedētia. ḋ q̄ dic vt latiꝰ habet̄ ꝑ Io. an. ꝑ beatū Tho. in. c. accuſatꝰ de here. li. vj. ¶ No. ibi habuimꝰ ⁊ habemꝰ. ꝙ ꝓpter vnicū delictū non dꝫ q̄s deſiſtere q̄ minꝰ diligat v̄tuoſū. lꝫ. n. ille legatus mltū deliq̄ſſet tñ papa dic̄ ſe habuiſſe ⁊ hr̄e multaȝ dilectionē ad ꝑſonā ſuā qḋ eſt ſatis no. ⁊ intelligo q̄n delinq̄ns parꝰ eſt ſe corrigere. ꝑ h̄. c. ſepties in die de peni. di. iij. ¶ No. tertio ibi ſpretis canonicis. tex. op. ꝙ legatꝰ etiā de latere nō pōt regulariter aliq̄d attētare ꝯ canones neq̄ ꝯ generalē ꝯſuetudinē ⁊ fac̄ optie iſte tex. ꝑ. gl. ſingl̄ari i. c. fi. ḋ here. li. vj. q̄ dicit legatū nō poſſe cōmittere cām cognoſcendā ſimplr̄ ⁊ de plano ⁊c̄. q2 non pōt remittē ordinē iuriſditōis. etiā ꝙ nec p̄uilegiū alteri ꝯceſſum pōt minuē vt dicit glo. no. in. c. ꝑ illoꝝ. j. ḋ p̄ben. i v̄. auctoꝛitate ꝓpͣ ⁊ vide qḋ ibi dixi. ¶ No. ibi pena docēte cognoſceres ꝙ ex q̄ntitate pene cognoſcit̄ q̄ntitas delicti. xlv. di. diſciplina. Itē ꝙ i pena delinq̄ns efficit̄ ſapiēs. vñ alibi dicit tex. no. ꝙ nihil infelicꝰ felicitate peccātiū q̄ penalʼ nutrit̄ impunitas ⁊ mala volūtas velut interioꝛ hoſtis roboꝛat̄. xxiij. q. j. paratus in fi. vbi vide. ¶ In glo. j. ibi rōne amicitie no. glo. ſingl̄arit̄ ⁊ intellige eaȝ vt dixi de amicitia honeſta cōcomitāte ex v̄tutibus dumtaxat ⁊ dixit hoſt. h̄ hoc intelligēdū in pena q̄ venit applicāda burſe iudicis vel q̄n venit imponēda ex arbitrio ſuo ⁊ eā pōt remittere ſine graui p̄iudicio alteriꝰ. Inno. etiā inſtat ⁊ finalr̄ ꝯcludit ꝙ circa penam imponendam poteſt iudex vti arbitrio ſuo i remiſſione ſed circa iam impoſitam nō. ij. q. iij. §. notandum. Do. an. hic diſtinguit ꝙ aut queritur nunquid princeps poſſit. ⁊ dicendū ꝙ ſi intereſt ſolius fiſci poteſt remittere penam etiam ſine cauſa. Si v̄o vertitur intereſſe alterius tūc cum cauſa poteſt ſine cauſa non. ſed in hoc dico ꝙ princeps remittendo penaȝ preſumitur ſemper moueri ex iuſta cauſa. vnde ſolus motus p̄ncipis habet̄ ꝓ iuſta cā. vt no. Cy. ⁊ Bal. in. l. reſcr̄pta. C. ḋ p̄ci. ipe. offe. dixi in. c. q̄ in eccliaꝝ de ꝯſti. Si v̄o querit̄ de inferioꝛe. ⁊ dicit aut nō ſb̄eſt iuſta cā ⁊ non pōt. ſi v̄o ſb̄eſt iuſta cā ⁊ pōt. anteq̄ tñ ferat ſniaȝ. alr̄. tñ no. in. c. j. de ꝯſti. q2 ibi ponit Inno. hanc materiam.

Sʒ ego diſtinguo lati⁹ ꝙ aut q̄rit̃ nūq̄d pōt remit-
tere mulctā aut penā impoſitā ꝑ diffinitiuā3. p̄mo
caſu dico ꝙ ex cā pōt iudex remittere mulctā etiam
impoſitā ⁊ paupꝑtas ꝯdēnati eſt iuſta cā ꝑ remiſſio
ne fiēda. tex. eſt multū no. in. l. illicitas in fi. ꝺ of. p̄
ſi. ⁊ idē dicēdū in bāno vt ibi no. Bar. vt poſſit re-
mitti ex poſtfacto ex iuſta cā. puta ꝓpt̄ paupꝑtatē.
⁊ eſt ille tex. multū no. in alio ꝙ ꝓpter in opiā3 ſol-
uēdi mlctā nō fit cōmutatio pene in corp⁹ s̃ ꝓcedit
cōmutatio i pena q̄ apponit̃ diffinitiue ꝓpter deli-
ctū vt in. l. j. ⁊ qᷦ ibi no. ff. de pe. ⁊ ſic itellige qᷦ le.
⁊ no. iij. q. vj. ſi res. ⁊ in. c. odoard⁹ de ſolu. qᷦ bñ
no. Aut q̄rit̃ ꝺ pena ⁊ tūc aut īponit̃ ipſo iure aut
venit imponēda arbitrio iudicis. p̄mo caſu niſi iu
dex remittat cū cāe cognitōe nihil agit. vñ nō pōt
iudex remittere infamiam condēnato de furto. vt
in. l. nō pōt. ff. de fur. ⁊ qᷦ le. ⁊ no. in. l. q̄d ḡ. §. pe-
na ḡuior. ff. de his q̄ no. infa. ⁊ ſic ſi in iſtꝭ q̄ ipo iur̃
imponūt̃ iudex facit remiſſionē ſine cāe cognitiōe
pena ſuplet̃ a lege vt ibi. ⁊ no. Bar. i. l. j. ff. ad tur
pil. ſcᷘo caſu cū pena venit imponenda ꝑ iudicē a
p̄ncipio pōt pena moderari. etiā ſi ſit pena ſtatuta
ria. vt le. ⁊ no. in. d. §. pena ḡuior. ⁊ tꝫ remiſſio etiā
ſi nō ſubeſt cā legitīa lꝫ iudex malefaciat. vnde po-
teſt de h̾ puniri ⁊ facere litē ſuā. ſec⁹ ſi ſubeſt cauſa
vt no. Bar. in. d. l. j. p⁹ ſniam ꝟo nō pōt remittere
penā nec diminuere qᷦ ꝓcedit etiā ſi ſimplr̄ ꝯdem
naūit de delicto ⁊ nihil dixit ꝺ pena qꝛ īmediate ve-
nit apponēda pena iuris. vt eſt tex. in. d. l. j. ad tur-
pil. ⁊ in. §. nōndū. ij. q. iij. p̄al. ⁊ itelligo ꝙ nō poſſit
ex poſtfacto qñ eſt talis iudex q̄ nō pōt diſpenſare
in illo delicto. ſic intellige. c. lꝫ de penis. ſecus ſi di-
ſpēſare poſſet vt probatur in. c. at ſi clerici. §. ꝺ ad-
ul. de iudi. ⁊ ibi dico illū tex. intelligēdum vt poſſit
ep̄s diſpēſare etiā poſtq̄ꝫ ꝯdēnauit de adulterio. et
vide ibi lati⁹ ꝑ me tactū. Abbas.

Quod tranſlationem.

Sūmatū fuit. ſ̄. in. c. p̄cedenti. ¶ No ꝙ q̄-
da3 ſūt reſeruata pape in ſignū p̄uilegij ſingular̄
q̄ nulli attētare lꝫ. eodē mō q̄dā reſuant̃ imparatori
que alijs īferiorib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ p̄ncipib⁹ denegāt̃ vt
reſtituere fame. l. j. §. de qua. ff. de poſtu. vel legiti
mare ſpurios. vt in auc̄. q̄ mo. na. effi. ſui. §. illud.
⁊ in. c. ꝑ venerabilē q̄ fi. ſint leg. creare tabellionez
⁊ ſilia. vt no. i. c. cū. P. tabellio ꝺ fi. inſtru. p̄ncipes
tñ nō recognoſcētes imperiū iſta p̄ñt attētare ut̃
no. in. c. cū. P. ⁊ in. c. cū te. de re iudi. ⁊ in. l. hoſtes
ff. de cap. ⁊ poſtli. reuer. ¶ Scᷘo no. duos modos
acq̄rēdi iſta reſuata p̄ncipi. p̄mo ꝑ p̄uilegiū ipi⁹ p̄n
cipiſ. ſcᷘo ꝑ ꝯſuetudīez. ⁊ req̄rit̃ ꝯſuetudo tāti tpis
de cui⁹ initio nō ſit memoria vt ē tex. no. i. c. ſup q̄-
buſdā de. ꝟ. ſig. ⁊ in. l. ſi publican⁹. §. in oib⁹. ff. de
pub. ſecus dic in p̄ſcriptōe ꝯ̄ ſupmā ptātē pape. nā
illā ptātē videlicet vt ſibi non ſubijciat̃ nemo p̄ſcri
bere pōt. ſecus in his q̄ ꝯpetūt pape in ſignū p̄uile
gij. Itē ſecus in iuriſditōe quā hꝫ in p̄uincijs ſeu i
ciuitatib⁹. nā in iſtis bñ currit p̄ſcptio ꝯ̄ papā. ad
h̾. c. ſi diligēti. ⁊. c. ad audiētiā ꝺ p̄ſcrip. no. voluit
Inn. i. c. bone el. ij. ꝺ poſtu. p̄la. tene mēti h̾ dictū

Diuerſitatis rō pōt eſſe qꝛ p̄mo caſu eſſꝫ p̄ſcribere
ꝯ̄ deū ſiq̄s nō vellet recognoſcere ſuū vicariū in ſu
ꝑiorē. nec deꝫ eſſe i eccl̄ia dei mlti paſtores qꝛ vnū
dꝫ eſſe ouile ⁊ vn⁹ paſtor. vt i euāgelio. ⁊ i. c. admo
net de renū. nec dꝫ q̄s eſſe acephal⁹. i. ſine capite.
xciij. di. nll̄a rōe. An aūt ꝯ̄ ſupmā ptātē imꝑatoris
quis poſſit p̄ſcribere: dic vt dixi. in. c. ꝑ venerabilē
p̄al. ¶ No. in. ꝟ. ⁊ ſi quedā3. ꝙ ſi aliq̄ reſuata diu
ſpecialr̄ conceduntr̃ videt̃ illa trāſire ſine ſpāli ꝯceſ
ſione quaſi ex diuturna ꝯceſſione videat̃ p̄nceps
illa velle cōicare inferioribus ⁊ ſic liceāt ſine ꝯceſſi-
one ſpāli. ⁊ eſt in h̾ iſte tex. multū ſin. ⁊ pōt optime
adduci ꝑ ꝯcordāti. l. fi. C. de fideiuſſ. vbi dr̄ ꝙ ſi ali-
qua ꝯſueuert̃ diu exp̄mi inter ꝯ̄hentes ſi poſtmo-
dum in aliq̄ ꝯ̄tu ſpāliter nō exp̄mūt̃ habent̃ ꝑ ex
p̄ſſis qᷦ eſt valde notandū. ad idē facit. l. qᷦ ſi no-
lit. §. quia aſſidua. ff. de edi. edic. ⁊ qᷦ no. Bar. in
l. nemo eſt qui neſciat. ff. de duo. reis. facit. c. ex lit-
teris de ꝯſti. ⁊. c. cām de reſcrip. ſic em̄ arguit hic
papa. dicit em̄ ꝙ legatꝭ videt̃ licere ptās abſoluen
di excōicatos ꝑ iniectione manuū in clericos. qꝛ h̾
poteſtas pluries ⁊ diu fuit ꝯceſſa legatis. ¶ Cōtra
iſtū tex. ⁊ p̄dicta mltū pōt inſtari. nā ex his q̄ ſunt
mere facultatis ⁊ que gratuite cōcedūtur nō indu
citur ꝯſuetudo. vnde notant̃ dicit Inno in. c. cum
eccl̄ia ſutrina de cauſa poſ. ⁊ ꝓpri. ꝙ ſi miles aliq̄s
hoſpitaretur amicū ſuū ⁊ inuitaret ipſum ad pran
dium nō ꝑ h̾ eſt introducta ꝯſuetudo vt teneat̃ eū
in futurꝫ hoſpitari cū fuerit ꝓfect⁹ ad illā ciuitatez
ad idē quod no. Cy. in. l. ij. C. q̄ ſit lon. ꝯſue. ⁊ Jo.
an. in. c. ioānes ꝺ cle. ꝯiug. nā ſi aliq̄s ꝑ mille ānos
iuiſſet ad molendinū alicui⁹ cā molēdi nō ꝑ h̾ indu-
citur ꝯſuetudo vt ire teneat̃. ⁊ ſi ruſticus ꝑ multuꝫ
tp̄s dedit mihi omni anno vnū par caponū nō ꝑ h̾
obligat̃ vt in futurꝫ teneat̃ tradere. vt no. Bar in
l. cum de in rē ꝟſo. ff. de vſu. ⁊ dixi in. c. ꝑuenit de
cenſi. ergo ad ꝓpoſitum lꝫ papa p̄lies ꝯceſſerit le-
gatis ſpāliter exercēdi ſibi aliqua reſuata non ꝑ h̾
dici dꝫ ꝯſuetudo inducta vt ſine ſpāli cōceſſiōe poſ
ſint illa attentare. ⁊ ſunt iſta ꝑfecto multū vrgētia
ꝯtra iſtū tex. nec doc. pōderarūt. vnde poti⁹ credo
hanc ptātem trāſiuiſſe in legatos ex approbatōe ro
mane eccl̄ie. vt ſentit Inno. q̄ꝫ ex illa ſpāli ꝯceſſiōe
p̄lies iterata. ſi em̄ fieret ꝯceſſio ꝑ tantū tp̄s de cui⁹
initio memoria nō habet̃ tūc forte poſſet ꝓcedere
no. in p̄n. collectū. ar. cor. que no. Jo. an. in. d. c.
ꝑuenit. ⁊ Bar. in. d. l. cū. ꝺ in rē ꝟſo. ¶ Ultiō no.
ex iſto tex. ꝙ ꝯceſſio ſeu p̄ſcptio vno ex ꝓhibitis ſeu
reſeruatis nō fit extēſio ad alia ꝓhibita ⁊ reſuata
licꝫ ſint eiuſdē nature ⁊ ſic ꝯſuetudo in vno nō de
bet extēdi ad alia lꝫ ſint eiuſdē nature ex q̄ ꝯſuetu-
do eſt oneroſa ⁊ ꝯ̄ ius ⁊ in h̾ tene mēti iſtū tex. ⁊ vi
de Inn. in. c. fi. de offi. archi. Bar. i. l. j. ff. ꝺ in. actu
q̄ꝫ priua. ⁊ Inno. in. c. dilect⁹ de cap. mo. ¶ In gl.
h̾ gl. pōt diuidi in q̄ttuor ptes i p̄ma pte ponit mul
tos caſus reſuatos ſoli pape. ⁊ in fi. glo. addit aliū
caſu3. ¶ Et no. p̄mo gl. in eo ꝙ dic̄ ꝙ qᷦ fidei eſt re
ſuata pape. itelligo gl. qñ oriret̃ aliq̄ qᷦ ñ decila ꝑ
eccl̄iā. alr̄s āt p̄ñt etiā ep̄i ⁊ capl̄a ſede vacā. ꝓcedē ꝯ̄
hēticos. ⁊ declarare eos errare i fide ⁊ ipos legitie

punire vt in. c. ad abolendā ꝺ here. ꝭ ſi qꝺ fidei oriꝛ ꝺ nouo. tūc ꝓcedit gl. vt ad iudiciū pape referaꝛ. Et no. qꝛ ſolū facit mētōeꝫ de papa exꝗ̄ nō neceſſario teneꝛ papa reqrere ꝯciliū gnāle in cā fidei lꝫ gl. nō bñ intellecta videaꝛ aliud ſentire i. c. anaſtaſi⁹. xix. di. ꝛ dic de h lati⁹ vt dixi i. c. maiores de bap. ¶ Secundo in eo ꝙ glo. dicit ꝙ ꝯgregatio cōcilij generalis eſt reſuata pape. qd aūt in ꝯgregatiōe ꝯcilij ꝓuincialꝛ nūqd legat⁹ poſſit ꝯgregare cōciliū ꝓuinciale. Jo. dixit ꝙ nō in. §. porro. iij. di. in glo. ꝭ doct. hic ꝯ̄riū tenēt cōiter. nā ſi licet archiepō ꝯgregare tale cōciliū. vt in. c. ſicut de accu. ꝗ̄ forti⁹ legato qui eſt maior in illa ꝓuincia ſibi decreta. ¶ Tertio pōdero glo. in eo ꝙ dicit ꝙ in maiorib⁹ crimib⁹ ſolus papa diſpēſat. ꝛ ſic videꝛ ꝙ queādmodū epꝯ regulariter nō diſpēſat in crib⁹ ꝗ̄uioribus adulterio ita nec legat⁹ etiā de latere. ¶ Quarto pōdero glo. i eo ꝙ dicit ꝙ ad papā ſolū omiſſis medijs appellaꝛ. cui⁹ ꝯtrariū no. in. c. j. ꝭ. e. Et dicit h Jo. an. ſe nō credere ꝙ glo. ꝑ h vba generalia voluerit excludē legatū exꝗ̄ ꝯ̄riū notauerit in. d. c. j. ¶ Quinto no. glo. in eo ꝙ dicit ꝙ maiora ꝛ ꝗ̄uiora nō trāſeūt in legatū lꝫ nō repiaꝛ ſpecifice reſuata pape. h idē videꝛ velle ſpe. in ti. e. §. nūc oñdēdū. v. legat⁹. dic tñ ꝙ generalr iſte maiores cāe deciduꝛ ꝑ ſedē aplicaꝫ vt ꝓbaꝛ in. c. maiores in ꝓn. de bap. ¶ No. etiam capl'm poſitū in fi. glo. ex ꝗ colligē ꝙ legat⁹ nō pōt cōmittere cām appellatōe remota. nec etiam vt ꝓcedaꝛ ſimplr ꝛ de plano ꝛc. vt no. glo. in. c. fi. ꝺ here. li. vj. ꝛ enumerat h glo. fere. xviij. caſus reſuatos pape. ꝭ ſpe. enūerat. lxxix. ꝛ vide plene ꝑ eū i ſpe. e. ti. §. nūc oñdēdū. mltos. n. enūerat Hoſt. in ſumma h⁹ ti. ꝛ dic vt ibi. Uin. addit h aliū caſuꝫ. nā diſpēſare circa mrīmoniū ſol⁹ papa pt. ad h. c. ꝙ dilectio. ꝛ. c. nō dꝫ ꝺ ꝯſang. ꝛ affi. ꝛ. c. fi. ꝺ trāſac. Ex ꝗ no. ꝙ i ꝗ̄dib⁹ affinitatis ꝛ ꝯſanguinitatꝭ interdictꝭ ab eccl'ia legat⁹ etiā de latere diſpēſare nō pōt. An aūt poſſit legat⁹ edere canonē late ſnie. i. facere cōſtitutōeꝫ ꝗ excōicet ipo facto ꝯuenientes: doc. h ꝙ ſic qꝛ ꝛ inferiores h pñt facere. vt in. c. a nob ꝺ ſen. ex. ꝛ in. c. vt aiaꝝ de ꝯſti. li. vj. nā legat⁹ pōt facē ſtatuta. vt in. c. fi. j. e. vbi de h. Jtē pōt dare lr̄as idulgentiaꝝ ac etiā diſpēſare ſic plati inferiores pñt. j. de peni. ꝛ remi. nr̄o. ꝛ in. d. c. fi. de trāſac. ꝛ vt dixi. ꝭ. e. c. j. legat⁹ ꝯcurrit cū ꝗlibet plato ſue ꝓuicie i exercēda iuriſdictōe. ꝛ hꝫ ordiariā. vt in. c. ij. j. e. li. vj. Ex h infert Jnno. ꝙ oēs cāe ſue ꝓuincie tā ciuiles ꝗ̄ criminales pñt ad eū referri. ꝛ ſic vult Jnn. ꝙ poſſit adiri ꝑ viā ꝗ̄rele ꝑ oēs de ꝓuicia ſua tā i criali ꝗ̄ in ciuili. vt no. fuit. ꝭ. i. c. j. ¶ Ultio no. i eo ꝙ glo. dicit legatū hr̄e ptātē in exemptos. dic h vex in legato de latere. ſec⁹ in alijs niſi papa h eis ſpālr cōcedat. vt in. c. j. ꝺ v. ſig. li. vj. ꝛ in. c. ſi abbatē ꝺ elec. e. li. Et vide ꝑ ptāte iſtoꝝ legatoꝝ mlta nōnda que dixi. in. c. fi. de ꝯſir. vti. vel inutili. ꝛ i. c. ꝙ ſup his ꝺ fi. inſtru. ꝑ Bar. aliqd in. l. ꝓhibē. v. ꝗris. ff. qꝺ vi aut clā. vbi ꝗrit nūqd pōt alienare ea ꝗ ſūt de tpali dñio eccl'ie romane. Jtē ſcias ꝙ licet credaꝛ cardiali aſſerenti ſe fore legatū vt in. c. nobiliſſim⁹. iuncta glo. xcvij. di. nō tñ ſibi crederē ſi dicit papā ſibi cōceſſiſſe iſta reſuata ꝭ optet ipm ꝓbare vt no. in. c. j. j. e. li. vj. qꝺ bñ no. ꝛ ſic habetis h capl'm expeditū ꝛ que poſſit legat⁹ in illis reſeruatis. ¶ Abbas

Licet. Exꝗ̄ legat⁹ retulit cām pape illi⁹ cāe ꝺſinit eſſe iudex. primo recitat factū electōis ꝛ ꝓceſſuꝫ legati. ſcꝺo ſup ꝓceſſu diffinit ibi de ꝯcilio. No. ibi vnanimiꝛ idē importat qꝺ nemīe diſcrepāte. ꝛ idē ꝓbaꝛ in. c. ꝛ ſi vnanimiꝛ. ꝛ in. c. bone. el. ij. de poſtu. pla. h etiam ꝓbaꝛ ex vocabuli etymologia. nam dr̄ vnanimiter ꝗ̄ſi vni⁹ animi. idē de v. cōcordiꝛ. vt no. glo. in cle. ne romani de elec. ꝛ in. c. cupiētes. e. ti. li. vj. ¶ No. ſcꝺo ibi fratrē caſſineñ abbatꝭ ꝙ monach⁹ pt eligi i archiepm. nec ē op⁹ ꝙ poſtuleꝛ ſaltē poſtulatione ſolenni. ꝛ idē dic in quolibet plato inferiore epo. vñ abbas pōt eligi nec dꝫ poſtulari. vt i. c. ſi abbatē de elec. li. vj. ꝛ h notabile colligiꝛ intelligēdo ꝙ iſte electus erat frater. i. mōach⁹ caſſineñ. abbatis. pōt etiā itelligi ſm doc. ꝙ erat frater carnalꝭ ipſius abbatis. ꝛ dicit Bal. ꝙ ſi relictū fuerit fratri talis abbatis intelligereꝛ in dubio de fratre carnali ꝛ non de monacho ſuo qꝛ h hꝫ cōis vſus loꝗ̄ndi. Jtē vba ſūt intelligēda in potiori ſigto in. §. ſꝫ quotiens. inſti. de iure naturali. Jtem vbi ꝯcurrūt veritas ꝛ fictio veritas ꝓualet fictioni. l. filio. ff. ꝺ liberis ꝛ poſthu. ꝛ cā naturalis vincit accidentaleꝫ. l. ꝗ habebat. ff. ad tertul. ¶ No. tertio ꝙ legat⁹ poteſt inꝗ̄rere de electōe facta in epm. poſſet etiā de iure cōi eā ventilare ſi nō obſtaret. qꝺ le. ꝛ no. i. c. ſi abbatem pall. ¶ Ultimo no. vnā cām ex ꝗ etiā ordiarius deſinit eſſe iudex. ſ. cū cām aliquā remittit ad ſupiorē. An aūt poſſit illā cām reaſſumere de ꝯſenſu partium: dic ꝙ ſic ſi cauſa non eſt preſentata pn̄cipi: vt h in gl. j. ſecus ſi pn̄tatio eſſet facta ſm doc. ꝛ bene ne illudaꝛ ſuperiori. ar. in. c. bone. ij. de poſtu. pla.

Abbas.

Dilectus. Legat⁹ de latere cōfert beneficium vacās licet illud competat ad p̄ſentationem alicui⁹ clerici. ꝛ eſt tex. no. cōis diuiſio. ſecunda ibi cum igiꝛ ¶ No. primo ꝙ legatus pape pōt conferre beneficia exiſtentia in ꝓuincia ſeu ciuitate ſibi decreta. h tñ intellige in legato de latere. Alij enim legati nō poſſunt niſi ex ſpeciali cōceſſione. vt in. c. j. de offi. leg. li. vj. ¶ Sed circa predicta queritur de duob⁹ primū quid ſi beneficiuꝫ ſpectat pariter ad patronum clericum ꝛ patronum laicum. an legat⁹ poſſit tale beneficiū conferre: Baſ. de cal. refert al's fuiſſe conſultū ꝙ ſic vt ſic potius attēdatur cauſa permittens ꝗ̄ ꝓhibens. dicit etiam quod al's fuit obtentū et deciſuꝫ contrarium. ꝛ hec vltima opi. verior per ea que leguntur ꝛ no. in. c. vnico ꝺ iurepa. li. vj. facit optime. l. ſi cōem. ff. queādmodum ſer. amit. vbi maior retinet ſeruitutem ex pſona minoris. ad idem. c. ſacris. de ſepul. cuꝫ ſi. ¶ Scꝺo ꝗrit quid ſi beneficioꝝ collatio ſpectat ad aliquē ꝺ iure ſpāli. puta ex priuilegio vel p̄ſcriptione. nunꝗd legatus poſſit ad talia beneficia manus extendere: Frede. ꝯſilio. xiij. ꝙ ſic. nam pn̄tatio ptinet ad patronū de iure ſpeciali ꝛ de gr̄a. vt i. c. iij. ꝺ iurepa.

nihilomin⁹ legat⁹ confert talia beneficia vt hic. qđ
dicit de priuilegio intelligo đ generali ſed ſi papa
cõtuliſſet alicui priuilegium vt poſſet ꝯferre certa
bñficia credo ꝙ legat⁹ de illis ſe intromittẽ nõ põt
qꝛ ſpãlis ꝓuiſio derogat gñali. vt in. c. ſtuduiſti. ꝯ.
e. ⁊ in. c. dudũ de p̄ben. li. vj. ⁊ hec no.

Quit Legat⁹ in q̄cũqꝫ pte legatõis
n. exiſtat iuriſditionẽ ſuã exerce
re põt. vel ſic ⁊ meli⁹. Legat⁹ in plurib⁹ lo-
cis põt in q̄libet illoꝝ locoꝝ iuriſditionẽ ſuã exerce
re ita ꝙ facta vni⁹ loci põt in alio explicare. p̄ma ps
ponit regi q̄relã. cui rñdet ſcđo ibi tue. de materia
h⁹ tex. habeť. in. c. j. de poſtu. p̄la. ⁊ in. c. nouit de
appel. ⁊ iõ ponã ſm h̄ caſum vt melius intelligatis
No. p̄mo ex p̄ncipio ꝙ deo nihil eſt occultum.
Scđo no. qđ dixi in ſcđo ſũmario ⁊ tene ſp mẽti
ꝙ ſi alicui dať p̄tãs in diuſis ꝓuincijs ſeu ciuitati-
bus põt exercere facta vni⁹ loci in alio loco. Et ad
uertendũ qꝛ tex. iſte indiſtincte ꝓcedit in caſu nr̃o
qꝛ in ꝓmulgatõe h⁹ interdicti non erat neceſſe vo
care ptem qꝛ legato fuerat datũ nudũ miſteriũ. ſ.
vt ſubijceret terrã regis interdicto. vt in. c. nouit.
j. de appel. Sꝫ dubito q̄d ſi in ꝓceſſu opteret vo
care ptem nunq̄d poſſet iſte legat⁹ trahere hoiem
vni⁹ ꝓuincie ad aliaꝫ lꝫ in vtraqꝫ habeat poteſtatẽ
⁊ poti⁹ inclinarẽ in ptẽ negatiuã qꝛ iura volunt vt
quis nõ debeat trahi ex̄ ꝓuinciaꝫ ſuã. iij. q. vj. ne-
minẽ. ⁊ dixi in. c. nõnulli. de reſcꝑ. ꝫ infra eandem
ꝓuinciã optime poſſet ꝓcedere qđ dixi vt negocia
vni⁹ expediantur in alio. ꝓ h̄ bo. tex. in. c. cũ eps de
of. oꝛ. li. vj. vbi đꝛ ꝙ eṗus in q̄libet pte ſue dioceſis
põt ſedere ꝓ tribunali ⁊ exercere cauſas ad ſuã iu-
riſditõem ptinẽtes. Scđo no. ꝙ legat⁹ põt p̄fici
diuerſis ꝓuincijs. Itẽ no. ex ſup̄ſcꝑtõne qualiť ſit
ſcribẽdũ regi. ⁊ no. i tex. ibi tue magnificẽcie. Ad
h̄ v̄bũ magnificentia ꝯuenit eiꝫ regi ſatꝫ pꝫ ex vo-
cabuli etymologia. nã đꝛ magnificẽtia q̄ſi magna
faciens ⁊ ſic magnific⁹ q̄ſi magna ptractãs. ꝫ nun-
quid legat⁹ hñs maxie mlta expedire poſſit ſibi cõ
ſtituere vicariũ ⁊ certe dicendũ ꝙ ſic qꝛ ordinari⁹ ẽ
vt in. c. ij. j. eo. li. vj. ⁊ equiparať p̄ſuli. vt ibi q̄ cõſti
tuebat vicarios. Itẽ eps cõſtituit ſibi vicariũ đ of.
vica. li. vj. ꝗ forti⁹ legat⁹ h̄ dꝫ poſſe. In glo. no.
bene iſtã gl. ad quã quotidie fit remiſſio. ⁊ diuide
eã ſic. nã p̄ma tacite q̄rit nũq̄d legat⁹ vel ali⁹ ordia-
riuſ exñs ex̄ territoꝛiũ ſuũ poſſit excõicare abſoluẽ
⁊ cãs delegare ⁊ ſilia. ⁊ allegat ꝓ ⁊ ꝯ. ſcđa i v̄bo ad
h̄ dicas ꝙ ponit duas opi. tertia ibi dicunt q̄dã q̄a
ponit opi. ꝯ̄riaꝫ. q̄rta ibi h̄ ꝯcedo. videť ꝯfirmare
opi. ſuã. ⁊ rñdet ad. q. đ delegatõe. Demũ q̄rit nũ
quid poſſit ꝯferre bñficia. ⁊ mẽs glo. eſt vt exñs ex̄
territoꝛiũ ſuũ nõ poſſit excõicare nec abſoluẽ nec
alia q̄ exigũt cãe cognitõꝫ explicare. ꝫ ꝯferre bene
ficia ⁊ cãs delegare ⁊ reliq̄ q̄ ſũt iuriſditõis volun-
tarie exercere põt. ⁊ eſt iſta bona doc. ⁊ ꝓbať ſecun
da ps in. l. ij. ff. de offi. ꝓconſuľ. prima v̄o ꝓbatur
in. l. fi. ff. de of. p̄fec. vꝛ. ⁊. ix. q. ij. q̄ſi p totũ. Inno.
reſpectu abſolutõis dat hãc limitatõeꝫ dicens ꝙ ſi
exñs ex̄ territoꝛiũ dep̄hẽdit ſe erraſſe in excõicãdo
poterit abſoluere. qꝛ abſolutio illa fiet ſine cãe co-
gnitõe. ꝓ h̄. c. ſacro de ſen. ex. Aliã limitatõeꝫ reſpe
ctu excõicatõis potuit hoſti. dicẽs ꝙ i notoꝛijs po-
teſt excõicare ſubditũ lꝫ ſit ex̄ territoꝛiũ qꝛ notoꝛia
nõ exigũt cãe cognitõeꝫ. vt in. c. euidẽtia. de accu.
⁊ in. c. manifeſta. ij. q. j. Gaſ. de cal. h. tꝫ oppoſitum
dicẽs ꝙ nihilomin⁹ exercet iuriſditionẽ. ⁊ iõ nõ dꝫ
poſſe h̄ attẽtare ex̄ ťritoꝛiũ. credo ꝙ in iſtis ⁊ ſilib⁹
põt dari h̄ doctrĩa ꝙ ea q̄ expediũť ſine cãe cogni-
tõe ⁊ nõ ꝓ tribunali pñt exerceri ex̄ territoꝛiuꝫ. vt i
d. l. fi. ⁊. d. l. ij. ⁊ iõ tꝫ excõicatio ſi eps iniuſte excõi
cauit. vt qꝛ ſine cãe cognitõe ⁊ abſqꝫ eo ꝙ ſederꝫ ꝓ
tribunali illã fulminauit. al's aũt ſi vellet ꝯtentioſe
ꝓcedere nõ teneret ꝓceſſ⁹ etiã ſi nõ excipiať. qꝛ iu-
riſditio inheret territoꝛio. vñ ex̄ territoꝛiũ non eſt
iudex. vt in. c. ij. de ꝯſti. li. vj. ⁊ in. l. ij. de offi. ꝓcõ-
ſuľ. tꝫ Bal. i. l. ſiq̄ ex ꝯſenſu. C. de epi. audi. Quid
aũt ſi ex̄ territoꝛiũ hẽt ꝯſenſuꝫ iudicis illi⁹ territo-
rij. tenẽt etiã h̄ cõiter doct. ꝙ valet ꝓceſſus dũmõ
etiã ptes ꝯſentiãt qꝛ ptes iuite nõ poſſent trahi ex-
tra territoꝛiũ. ⁊ no. hãc ꝯcluſionẽ doc. ⁊ vide glo. q̄
h̄ tꝫ in. c. vt litigãtes. de off. oꝛ. li. vj. ⁊ Bal. in. d. l.
ſiq̄. dixi i. c. P. ⁊. G. ꝯ. ti. ꝓxi. facit. c. iij. ix. q. ij. cuꝫ
ſilib⁹. nã ſi de ꝯſenſu ꝓprij iudicis põt q̄s ex̄ territo-
riũ iudicare ſubditũ alteri⁹ iudicis. vt in. d. c. iij. foꝛ
tius põt iudicare ſubditũ ꝓpꝛiũ. ꝫ ſine cõſenſu illi
us iudicis nõ põt. fallit in caſu cle. q̄uis de fo. ꝯp.
An aũt ex̄ territoꝛiũ poſſet q̄s ꝯfirmare electioneꝫ
vľ inſtituere ſibi p̄ſitatũ: dic ꝙ nõ qꝛ illa exigũt cãe
cognitõꝫ. vt ꝓbať i. c. fi. iũcta gl. đ cle. li. vj. ⁊ idẽ ꝙ
dixi. ꝯ. i ordĩario ꝓcedit i legato q̄ñ legat⁹ nõ reuo
cať⁹ exit ꝓuinciã ſuã. vt in. d. l. ij. de off. ꝓcõ. argu-
endo de ꝓcõſule ad legatũ pape. ꝓut arguit tex. in
c. ij. j. eo. li. vj. ꝫ ſi legat⁹ exiret ꝓuinciã reuocat⁹ tũc
ilico extiguiť iuriſditõ ſua. vñ nõ poterit poſtmo-
dũ aliq̄d iuriſditõis exercere. ⁊ ſic intellige glo. in
fi. ⁊ no. h̄ p hoſti. Ultio h̄ ex̄ gl. q̄ro de q̄one q̄ti
diana pone ꝙ duo nõ ſubiecti legato ꝓrogauerũt
ſuã iuriſditionẽ in eũ demũ añqꝫ finireť iſta cauſa
in q̄ facta fuit ꝓrogatio legat⁹ fuit remot⁹ a legatõ
ne q̄s hẽbit finire iſtã cãm ꝓrogatã. ⁊ eodẽ mõ po
teſt queri in delegato cui⁹ iuriſditio fuit ꝓrogata
ad alias res. qđ fieri põt ut ex̄. no. in. c. P. ⁊. G. ⁊ in
c. cũ olim. el. ij. de off. dele. hoſti. inſtat ꝫ tãdẽ con
cludit dicẽdo ꝙ aut ꝓrogatio fuit facta nõ exp̄ſſo
noie ꝓpo ⁊ tũc trãſit p̄tãs i ſucceſſorẽ legatũ. Aut
fuit exp̄ſſũ nomẽ ꝓpꝛiũ ⁊ tũc idẽ legat⁹ vľ delegat⁹
p̄t cãꝫ diffinire lꝫ ſit reuocat⁹ ⁊ h̄ dic ꝓbari p. c. q̄ñ
abbas. de offi. dele. ſed certe hec nõ fuit bona con-
ſideratio quia. c. quoniã abbas loquiť in materia
que poterat pariter ꝯcernere dignitatẽ ſeu iuriſdi
tionem tñ ⁊ ideo pſona non ꝓrogat ſed iuriſditõ.
⁊ ideo no. dicit Bar. in. l. terminato. C. de fruc. et
li. expen. ꝙ ſi iudex reſeruauerit ſibi taxationẽ ex-
penſaꝝ etiã exp̄ſſo noie ꝓpꝛio non ipe reuocatus
ſed ſucceſſoꝛ habebit expenſas taxare quia nõ po-
tuit hic niſi ꝯtemplatione officij ꝫ tanqꝫ pſona pri-
uata non poteſt taxare expenſas. ⁊ illa diſtinctio
an ſit exp̄ſſum nomẽ ꝓpꝛium vel appellatiuũ nõ ꝓ
cedit ſm eũ in materia que non poteſt ꝯcernẽ pſo
nã ⁊ optime loquiť. ⁊ lati⁹ dixi i. c. q̄ñ abbas. e. ti.

⁊ ita dicēdū videt̄ in ꝓpoſito. q̄re puto ꝓ ↄcluſiōe ꝙ delegat⁹ remot⁹ nūq̄ꝫ poterit cognoſcē qꝛ iuriſditio delegata fuit ꝓrogata. nec ꝓrogata pōt eſſe ſine p̄ma qꝛ nō eſt ſpēs diſtincta ſ; eadē extenſa ad alias res. vt no. glo. in. d. c. P. ⁊. G. vnde nihil remanet in delegāte vt ꝫ delegat⁹ poſſit de illa cā cognoſcere. Pe. vt recitat Cy. in. d. l. ſiq̄ ex ↄſenſu. tꝫ ꝙ ſic. qꝛ ꝓrogātes habuerūt reſpectū ad delegatū quēadmodū ↄhētes cū ꝓcuratore hūt reſpectū ad dñm. Spe. in. ti. de ↄpe. iudi. adi. §. i. ṽ. q̄d in delegato. dixit ꝙ ſi delegat⁹ fuit remotus poſt litē ↄte. ipe cogſcit ꝓpter reliq̄as p̄tis mādati qđ eſt falſū rōe ſupdicta. Ego puto ꝙ extinguat̄ illa ptās ꝓrogata. qꝛ ꝓrogātes lꝫ ꝓrogauerit iuriſditōem delegatā videnť tñ habuiſſe reſpectū ad pſonā delegati ⁊ ad locū ꝓrogatōis. vñ dux eſt ꝙ ꝓrogātes iuriſditionē ꝓrogatā in frācia tenerēť ire ad curiam romanā vt finirēt cām. nā ſi pciſe hūiſſēt reſpectuꝫ ad delegātē a p̄ncipio iuiſſent ad eū. ⁊ hanc opi. videť tacite ſentire do. An. lꝫ nō mltū firmet pedes. in legato dicēdū ꝙ nūq̄ꝫ poterit ipe cogſcere rōe p̄dicta qꝛ iuriſditio eſt ab eo remota. ⁊ h̄ tene q̄cq̄d ſenſerit ſpe. in p̄all. §. ṽ. q̄d ſi duo piſani. nec etiam ſucceſſoꝛ poterit cogſcere de ſtricto iure. qꝛ legat⁹ nō hꝫ ꝓꝑie ſucceſſorē ſ; extinguit̄ ipa dignitas coipo ꝙ reuocat̄ ⁊ de nouo creat̄ cū alius ad eā deputat̄ in. c. dilecto de p̄ben.

Volentes. P̄ſūte legato de latere minoꝛ legat⁹ executōē officij ſui omittere dꝫ. ¶ No. p̄mo caſuꝫ in q̄ q̄s habet iuriſditōēꝫ nō tñ exercitiū vt ↄtingit h̄ in legato pape q̄ nō dꝫ exercē iuriſditiōēꝫ i p̄ñtia legati d̄ latere. Scđo no. ꝙ maioꝛ reuerētia debet̄ legato cardiali q̄ꝫ alteri legato q̄ nō eſt cardinalis ⁊ iō ponit̄ in fi. lr̄e. nā cū cardinales ſint q̄ſi d̄ corpe ipi⁹ pape debet̄ eis maioꝛ reuerētia ob honorē ſedis aplice. ⁊ ſatis bñ facit. c. p venerabileꝫ. ⁊ qđ ibi dixi. j. q̄ fi. ſint le. ¶ No. tertio ar. op. ex tex. ⁊ q̄ſi exp̄ſſuꝫ ꝙ p datiōnē ſcđi legati nō reuocat̄ p̄m⁹. nam h̄ d̄r vt ſolū debeat ſuperſedere executiōi officij in p̄ñtia legati cardial̄. ꝫ durat officiuꝫ ſibi iniunctū ⁊ h̄ expſſe tꝫ glo. xxv. q. ij. c. iij. ſ; Io. cal. i. c. ſuaꝫ de offi. vica. viſus eſt ſentire ↄ̄rīu. ⁊ ad iſtū tex. rñdebat ꝙ loquit̄ in legatī diuerſe ſpēi ſec⁹ ſi eſſent eiuſdem generis ſeu eiuſdē ſpēi. vtputa qꝛ ambo eēnt de latere vel ambob⁹ rōe pſone ſeu dignitatī iniūctum fuiſſet legatōis officiū. ⁊ d̄ h̄ dicto doc. h̄ nullā mētōꝫ agūt. ⁊ ego puto h̄ dictū nō eē vex. vñ intelligerē indiſtīcte iſtū tex. ꝓut ſentiūt h̄ doc. ⁊ gl. p̄al. nec video bonā diuerſitatis rōem int̄ iſtos legatos. nā lꝫ legato de latere debeat̄ maioꝛ reuerētia nō tñ hꝫ diuiſuꝫ officiū legatōis. eadē. n. ē i oīb⁹ legatio. ad h̄. c. j. ꝫ. e. li. vj. Itē ⁊ meli⁹ ſi dādo ſcđm legatū de latē q̄ hꝫ maiorē i aliq̄b⁹ ptātē q̄ꝫ ali⁹ legatus nō d̄ latē nō cenſet̄ reuocat⁹ p̄m⁹ fortius nō dꝫ cenſeri reuocat⁹ p datōnēꝫ ſcđi eq̄l̄. ar. a maioꝛi. de ele. cū in cūcl. ⁊ in auē. multomagl. C. d̄ ſacroſan. eccliis. facit etiā. l. ij. C. de teſta. tute. vbi hr̄ ꝙ pať dādo aliū tutorē i codicill̄ nō videt̄ reuocare p̄muꝫ quē dedit in teſtamēto ſ; ambo pariter erunt tutores. ⁊ ex his pōt ſolui alia qđ. nūq̄d p datōnēꝫ ſcđi vicarij cenſeať ipe p̄m⁹ ipo facto reuocat⁹. Io. cal. in. d. c. ſua. tenuit ꝙ ſic. ar. eius quod dicit̄ de ꝓcuratore in. c. nō iniuſte. j. de ꝓcu. ⁊ in. l. ſiquis cū ꝓcuratorio. §. fi. ff. de ꝓcu. ſed ↄtrariū arbitroꝛ verius. ar. eo. que dixi ſupius. nam vicarius hꝫ ordiariā. vt no. Inno. in. d. c. ſua. ⁊ glo. in. c. licet. de of. vi. li. vj. ⁊ in. c. plect. xxv. di. vñ ſicut h̄ p datōꝫ ſcđi legati non videť primus reuocatus. ita nec p datōnem ſcđi vicarij videť primus reuocatus. Et ad id qđ dicit̄ de ꝓcuratore ꝙ p dationem ſcđi videt̄ primus reuocatus. poteſt dici illud ꝓcedere ex eo ꝙ plures ꝓcuratores ſepius ſe impediūt p ↄcurſum ⁊ q̄nq̄ꝫ vnus affirmat quod alter negat. iuxta ea q̄ habent̄ ⁊ no. in. c. pe. de elec. li. vj. merito ius p̄ſumit ꝙ dando ſecundū videť dñs reuocare primuꝫ ſed ſecus eſt in pluribus ordinarijs cū habeāt poteſtateꝫ in ſolidū. ⁊ ſolent plures deputari in eodē officio vt facili⁹ poſſet rei publice ↄſuli. vt in. l. vnica. ff. de of. conſu. facit cle. ⁊ ſi principal̄. iuncta gl. de reſcrip. ⁊ qđ dixi. in. c. prudentiā. de offi. dele.

¶ In glo. no. glo. naꝫ quotidie fit remiſſio ad no. hic cum querit̄ nūquid in preſentia maioris poſſit minoꝛ exercere officium ſuum. nam iſte tex. facit ꝙ nō. ad idē. c. deniq̄ꝫ. xxj. di. vbi tex. dicit ꝙ ſacerdos non debet benedicere in preſentia epi. ſed ipi epo deferri debet. ad idem. c. antiq̄. d̄ priui. vbi d̄r ꝙ patriarcha non dꝫ in p̄ſentia pape ante ſe ferri facere crucem. Ad idem. l. fi. ff. de off. ꝓcon. vbi d̄r ꝙ ꝓconſul qui erat deputatus ad regendam ꝓuinciam ſtatim cum princeps ingreditur vrbem debꝫ deponere imperiū. ⁊ ſic nullaꝫ poteſtatē exercere ꝓpter reuerentiam principis. In ↄtrariū glo. all̄. c. cccc. xcv. di. vbi d̄r ꝙ p̄ſbyter poteſt benedicere ī p̄ñtia epi. ad idem. c. peruenit. xj. q. j. vbi dicit̄ ꝙ lꝫ papa det defenſorē ſeu legatum in loco. non tñ p hoc ceſſat officium epi. quia ordo eccleſiaſticus cōfunderetur ſi vnicuiq̄ꝫ epoꝝ ſua iuriſditio nō ſuaretur. ad idem. l. in. hac. C. d̄ dona. vbi dicit̄ ꝙ donatio poteſt inſinuari coram magiſtratu inferioꝛi licet in loco ſit rectoꝛ ꝓuincie qui eſt maioꝛ. ⁊ h̄ cōtraria glo. nō ſoluit. Hoſti. dicit ꝙ quedā eſt poteſtas reuerentialis ſeu inſignialis. ⁊ hanc ptātem nō debꝫ exercere inferioꝛ in p̄ñtia maioꝛiſ. vt in. c. deniq̄ꝫ. ⁊. c. ātiq̄ p̄all. quedā eſt ptās iuriſditional̄. ⁊ iſtā regulariter exercet inferioꝛ lꝫ maioꝛ magr̄at⁹ ſit p̄ñs. fallit ſm euꝫ q̄ñ agit̄ de quadam paritate. vt qꝛ idē officiū ↄcedit̄ duob⁹ ab eodē ſupiore. tūc eīn ſtat̄ diſpoſitōi ipius ſupioris vt h̄. vñ papa voluit duplici ex cā vt ceſſaret h̄ officiū minoris legati. Prima ꝓpter ꝓrogatiuā reuerētie. vt i fi. c. Alia ne in eodē loco videant̄ duo capita q̄ſi mōſtra. vt in. c. q̄ñ. j. ti. pxi. Alij alr̄ diſtinguūt. ſed mihi eoꝝ dicta non placent p. c. vt aplice. de priuil̄. li. vj. vbi patet ꝙ abbates q̄bus eſt ↄceſſus mitraꝝ vſus nō deſiſtūt eis vti i p̄ñtia epoꝝ lꝫ nō debeāt vti ita p̄cioſis ſicut epi. ⁊ ſic etiā ab iſtis inſignijs denotātib⁹ ſupioritatem nō deſiſtit minoꝛ in p̄ñtia maioris. facit iſte tex. i fi. dū dic ꝙ p reuerētia ſedis aplice debet ali⁹ legat⁹ d̄ſiſtē. ꝫ. nō p reuerētia cardinal̄ tñ.

ꝯpñs aliud ē dicendū vbi nō ↄcurrit pape reuerē-tia ſ; alteri⁹. vnde cōcluderē ꝙ quiſq; pōt exercere officiū ſibi iniūctū ⁊ vti inſignijs ſibi ↄceſſis ꝑ ſupiorē lꝫ ali⁹ eo maior ſit pñs. fallit ſi eſſet pñs is q ſibi cōceſſit. vt. d. c. antiq. ⁊. l. fi. ꝑal. vel niſi aliḋ i iure diſponaṫ vt h. vñ vt dixi iſte tex. fūdat ſe nō ſup maioritate officij. ſ; ſup reuerētia ſedis aplice. ⁊ ꝑ ↄcordātia. c. deniq;. ⁊. c. cccc. ꝑallegatoꝝ vide bo. glo. i d. c. cccc. q dicit ꝙ ſacerdos celebrās miſſam nō dꝫ in pñtia epi bñdicere ꝑplm añq; īſinuet ipi epo. Si aūt ipe eps ↄcedit tūc ipe pſbr pōt bñdicē. ⁊ ita ſeruaṫ ḋ facto. qꝛ ſacerdos inſinuat epo vt ipe eps benedicat. ⁊ eo recuſante bñdicit ipe ſacerdos. Et ex iſtis etiā inferṫ ꝙ iſte tex. minime hꝫ locum quādo duo ſūt hñtes ptātem a diuerſis. puta qꝛ vn⁹ eſt legat⁹ iꝑatoris. alius pape. quilibet eñ pōt vti ſuis inſignijs ⁊ ſuū officiū exercere. qꝛ ex ſeꝑatis nō fit illatio. vt in. c. ij. ḋ trāſla. ꝑla. ⁊ in. l. neq; natales. C. ḋ ꝓba. ¶ Ultimo h queriṫ nūqd iſte tex. habeat locum in legato nō rōe dignitatis ſue. ſ; rōne ꝑſone vel ecōtra. Jo. an. dicit ꝙ tex. iſte loqṫ indiſtincte. q ſi ſentiat ꝙ in vtroq; legato habeat locū iſte tex. ⁊ vt ſic qlibet ceſſet in pñtia legati de latere. ⁊ ↄ̄trium tenet h do. Car. dicēs ꝙ in legato rōe dignitatꝭ ſue cū ſit ipe ꝑpetu⁹ nō hꝫ locū iſte tex. allˀ. glo. in. c. ſe. ſ; mihi plus placꝫ ꝑmū dictū. nā rō h⁹ lrē q in fi. poniṫ militat i vtroq; legato. ſ. ꝓ reuerētia ſedis apoſtolice. Jtē forti⁹ dꝫ habere locū in legato rōne dignitatis cū ipe ſit ꝑpetu⁹. ⁊ ſic officiū nō poteſt ſibi eſſe inutile ꝓpter aduentū alteri⁹.

Excōmunicatis. Pōt ſic ſūmari ſm cōem intellectū. Legat⁹ nō de latere. ſ; rōe ꝑſone extra ꝓuinciā ſibi decretā abſoluere neqt excōicatos ꝑ iniectōe manuū in clericos nec etiā i ꝓuīcia ſi tales excōicati aliūde veniūt. legat⁹ xͦo rōe dignitatis illos tales abſoluit. Primo ponit vnū dictū. ſcḋo aliḋ ibi ⁊ q. tertio excipit ab vtroq;. ibi niſi. ¶ No. ꝑmo duas ſpēs legatoꝝ. qbuſdā eñ iniungiṫ legatōis officiū rōe ꝑſone. ⁊ ḋ iſtis in ꝑn. c. qbuſdā xͦo rōe dignitatis ꝓprie. ⁊ ḋ iſtis in ſcḋa ꝑte. c. eſt ⁊ tertia ſpēs q h poniṫ implicite vt ſūt legati de latere. i. legati cardiales. ⁊ de his. ḋ. c. ꝓxi. ⁊ i c. j. ḋ. e. li. vj. ¶ No. ij. ꝙ maior ptās cōpetit legatis cardinalib⁹ q̄ alijs legatis nō de latere. ⁊ inṫ iſtos nō de latere maior ptās cōpetit legato rōne ꝑſone q̄ rōe dignitatis. ¶ No. ibi dignitatē ꝙ legati pape dicūṫ habere dignitatē. ⁊ intelligo de legatꝭ habentib⁹ iuriſditōez vt h erat. Circa intellectū h⁹. c. q̄ro gnālr q̄s excōicatos ꝑ iniectōe manuū pñt legati abſoluere. So. ſumēdo glo. ⁊ dicta doc. vt dixi tres ſūt ſpēs legatoꝝ. Quidā legati cardiales q dicunṫ de latere. quidā nō cardinales. ⁊ iſtoꝝ qdā rōe ꝑſone. qdā rōe dignitatꝭ vt ꝑdixi. De cardinalib⁹ legatis glo. h ↄcludit ꝙ abſoluere pñt q̄ſcunq; tā in ꝓuincia eis decreta q̄ extra tā ſubditos q̄ extraneos. ⁊ optīe facit iſte tex. ꝑ locū a ſpāli. nā ſi de iſtꝭ q nō ſūt de latere ḋr ꝙ nō poſſunt abſoluere extra ꝓuinciā vel in ꝓuīcia aliūde veniētes. q̄ legatꭵ cardinalib⁹ ꝑmittiṫ abſoluere ex ꝓuinciā ⁊ in ꝓuincia

Jtē ⁊ ſbditos ⁊ aliūde veniētes. ⁊ iḋ dicit glo. quā tenebis mēti ꝙ iſti legati cardinales poſtq; egredi unṫ vrbē romanā donec in vrbē reuertūṫ bñficiū abſolutōis qbuſcūq; pñt impēdere. ⁊ ita dicit ḋ facto ſeruari. hoſti. h reſtringit iſtoꝝ ptātē vt eā nō exerceant cū iniuria fuerit enormis. dicēs ꝙ abſolutōez ꝑ enormi iīuria ſꝑ papa ſibi reſuat. allˀ. c. ſi xͦo. ⁊. c. cū illoꝝ. cū ſi. ḋ ſen. ex. ſ; Jo. an. ⁊ cōiṫ doc. in. c. ad eminentiā. j. de ſen. ex. tenēt opi. hui⁹ glo. indiſtincte quā ego puto veriſſimā. Adduco tex. i d. c. ad eminentiā. ⁊ meliorē tex. in. c. qḋ trāſlatōez ḋ. e. nā tex. ibi innuit apte ꝙ ptās reſuata pape circa abſolutōis beneficiū ↄpetit hodie legatis cardinalib⁹. limitarē dictū glo. ⁊ doc. vt ꝓcedat in legato nō reuocato. nā ſi eſſet reuocat⁹ nō videṫ ꝙ poſſit aliquid de legatōe attingere. qꝛ incōtinenti deſiit eſſe legat⁹. vñ crederē ꝙ nec inſignia legatōis deberet exercere. ꝓ h qḋ no. in. c. nouit. ḋ. eo. ⁊ in ſpe. c. ti. §. fi. xͦ. itē q̄ cito. ⁊ in. xͦ. qd q̄. Procedat q̄ ꝑmū dictū qñ legat⁹ nō reuocat⁹ exiret ꝓuinciā ex aliq cā. Jtē dicit ꝙ i loco vbi eſt papa nō dꝫ legat⁹ aliūde veniēs exercere i aliq dignitatē ſuaꝫ nec vti inſignijs. vñ nec dꝫ bñdicere ꝑplō. ꝓ h vide qḋ no. ſpe. in dictꝭ locis. ⁊ facit. l. fi. ff. de off. ꝓcō. Et ſepe fui interrogat⁹ nūquid legat⁹ deſtinat⁹ ad certā ꝓuinciā poſſet exercere ⁊ vti inſignijs legatōis i itinere añq; ingrediaṫ ꝓuiciā ſibi decretā: ⁊ ꝙ poſſit facit. l. j. ⁊. ij. ff. de offi. ꝓcō. vbi ḋr ꝙ ꝓcōſul pōt ex ꝓuinciā ſibi decretā exercere iuriſditōez volūtariā ⁊ vti inſignijs dignitatis ſue. legati xͦo pape equiparanṫ ↄſulib⁹ ⁊ ꝑſidib⁹. vt in. c. ij. j. eo. li. vj. ⁊ ita vidi a mltꝭ obſeruari. vidi etiā pleroſq; abſtinere. Jtē do ⁊ aliā limitatōez. nā puto id qḋ dixi ḋ abſolutōe ꝓpter iniectionē manuū nō extendendū ad alias abſolutōes reſeruatas pape. puta ſi papa excōicaſſet vel delegat⁹ ſu⁹ nō pōt legat⁹ etiā cardialˀ tales abſoluere. ad h. c. ſtuduiſti. ḋ. eo. Jtēꝫ i iſtis exorbitātib⁹ ⁊ ꝓhibitꝭ nō fit extēſio ḋ vno caſu ad aliū. vt in. c. qḋ trāſlationē. ḋ. eo. ⁊ dixi ibidēꝫ. no. Jnno. in. c. fi. ḋ off. archi. Uenio ad ſcḋaꝫ ſpēm. ſ. ad legatos rōe ꝑſone. iſti. n. pñt abſoluere ſbditos exñtes in ꝓuīcia. ⁊ iſte caſus eſt clar⁹ vt h. Jtē ex ꝓuinciā nō pñt extraneos abſoluere. ⁊ iſte caſus etiaꝫ ē clar⁹. Terti⁹ caſus eſt etiā clar⁹. qꝛ aliūde veniētes ſcꝫ extraneos nō pñt abſoluere etiā in ꝓuincia vt hic. Sūt aliq caſus dubij. Prim⁹ nūqd poſſint abſolueṫ ſbditos ex ꝓuinciā: Uin. tꝫ h ꝙ ſic. ⁊ dicebat ꝙ illḋ xͦbū aliūde poſitū in tex. determiabat oīa ꝑcedentia vt ſit ſenſus ꝙ aliūde veniētes nō pñt iſti abſoluere ex ꝓuinciam vel ibidē exñtes. ſ; ↄ̄triū ſentit hic glo. ⁊ tenēt cōiter doc. qꝛ tex. ſi nō cauilleṫ apte ꝓbat ꝙ extra ꝓuinciā veniētes poſſint abſoluere. et ita dicit Jo. an. ſuari ḋ facto. ⁊ vide ſpe. e. ti. §. nūc dicam⁹. xͦ. illḋ. vbi idē ſentit. ¶ Scḋs caſus dubi⁹ nūqd iſti pñt ſbditos ex ꝓuinciā abſoluere cū licentia iudicꝭ ꝓuincie illi⁹ vel dioceſ: ⁊ videṫ ꝑmo ꝙ ſic qꝛ etiā ↄtētioſaꝫ iuriſditōꝫ pt q̄s exercē i ſbditūꝫ extritoriū ſuū cū licētia iudicꝭ illi⁹ tritorij. vt dixi i. c. nouit. ḋ. e. dicit hoſt. h eſſe equū. ſ; qꝛ hec ptās daṫ legatis iſtis cū limitatione. nō videṫ ꝙ debeant le-

gati iſti excedere formã ħ pħxã. ar. c. ſane. de pui-
le. Et no. ſingulr ħ dictũ. qꝛ neſcio alibi ꝙ poteſtaſ
collata alicui in certo loco ex priuilegio nõ põt ex-
erceri etiã in ſubditos in alio loco lꝫ ꝯſentiat domi
nus territorij. ſecus in iuriſdictõe cõpetente de iuꝛ
cõi. ¶ Terti⁹ caſus dubius eſt. nunq̃d legat⁹ poſ-
ſit abſoluere ſuos ſubditos qui incurrerunt alibi
excõicatõeꝫ: ꝛ videꝛ ſentire Hoſti. ħ ꝙ non p iſtum
tex. dum dicit aliunde ꝯtingat accedere ꝛc. quidã
tñ tenuerũt ꝯtrariũ vt recitat ſpe. i. d. ꝟ. illud. ꝛ foꝛ
te hec opi. verioꝛ. vt queadmodũ põt ſubditos ex
territoriũ delinquentes punire. vt in. c. cũ ꝯtingat
de fo. cõpe. ita ꝛ abſoluere. facit. xvj. q. j. placuit.
vbi glo. no. dicit ꝙ delicto cõmiſſo extra parochiã
põt ꝓprius ſacerdos abſoluere parochianũ ſuum
ꝛ ſic iſte tex. intelligaꝛ de nõ ſubditis venientibus
aliunde. ꝛ cũ ħ. c. indulgeat hoc beneficiũ legatis.
debet intelligi vt in. l. fi. ff. de cõſti. ꝑn. ꝛ in. c. cum
olim. de ꝟ. ſig. ¶ Quartus caſus dubitabilis eſt.
nunq̃d ſi nõ ſubditi venerũt ad ꝓuinciaꝫ legati et
ibi incurrerunt excõicatõnẽ poſſint abſolui a lega
to: ꝛ tenet Hoſt. ꝙ ſic. qꝛ iſti nõ dicunꝛ aliũde acce-
dere cũ nõ veniãt excõicati. ꝛ ad ħ facit notabile di
ctum Abb. ħ q̃ dicit ar. hui⁹ tex. ꝙ ſcholaris veniẽs
ad ſtudiũ excõicatus nõ põt abſolui ab epõ loci il-
lius ſtudij. licet eſſet caſus in quo potuiſſꝫ abſolui
a ꝓprio epõ. ſecus ſi ibi incurriſſꝫ excõicatiõeꝫ. qđ
no. Ex quo poſſet no. dictũ elici ꝙ ꝓtãs q̃ cõtrahiꝛ
rõne domicilij nõ extẽdiꝛ ad ꝓri⁹ cõmiſſa. qđ tñ di-
ctũ ego nõ admitterẽ generalr. nã dubitaꝛ vtrum
ſcholaris in loco ſtudij poſſit ꝯueniri ſup ꝯtcibus
alibi geſtis. Ita etiã dubitaꝛ de mercatorib⁹ q̃ tra-
hunt morã in aliqua ciuitate. ꝛ de his plene dixi i
c. qđ clericis. ꝛ in. c. ex pte. ꝟ. de fo. cõpe. ꝛ vid qđ
no. Bar. i. l. heres abſens. ff. de iudi. ꝛ i. l. ij. C. vbi
ſenatores vl' clariſſimi. Quo ad tertios legatos cõ
clude ꝙ neminẽ pñt abſoluere nec in ꝓuicia nec ex
ſubditũ nec extraneũ. Rõ diuerſitatis ſm doc. po
teſt eſſe. quia legat⁹ rõne loci eſt ꝑpetu⁹ ſicut digni
tas cui inheret legatõ eſt ꝑpetua. vnde ſi iſti legati
poſſent abſoluere excõicatos clerici illoꝝ locoꝝ ꝑ-
derent ꝓuilegiũ qđ hñt ex. c. ſiqs ſuadẽte. xvij. q.
iiij. qꝛ nunq̃ ꝑcuſſores eoꝝ tenereñ ire ad curiam
cũ ibi haberẽt ſupiorẽ q̃ eos abſolueret. Ego tñ in
iſtis ꝛ in p̃cedentibus darem vnã limitatõeꝫ vltra
doct. vt ꝓcedat iſta iuriſdictõ in caſib⁹ reſeruatꝭ pa-
pe. ſ in caſibus in q̃bus epi locoꝝ poſſunt abſoluẽ
de quib⁹ in. c. ꝑuenit. ꝛ ibi dixi de ſen. ex. ſatis pu-
to ꝙ iſti legati poterunt abſoluere cum ſint ibi oꝛ-
dinarij. ꝛ habeant maiorẽ poteſtatem q̃ꝫ epiſcopi
vt. ſ̃. c. ꝓxi.

NEmini. Durãt legati ſtatuta etiam
legatione finita. finiꝛ tñ ſui
delegati iuriſditio ſi citatio nõ p̃ceſſit. ꝛ eſt
no. tex. quo ad vtrũq̃ caſum. Hꝫ duo dicta. ſecun
dũ ibi lꝫ ꝟo. ¶ No. ꝑmo ꝙ legat⁹ põt facere ſtatu-
ta in loco ſue legatõis. ꝛ cũ iſte tex. non diſtinguat
inter legatos intelligẽdus eſt generalr vt quilibet
legat⁹ pape ħ poſſit. ſiue ſit legat⁹ d latere. ſiue ſit
legat⁹ nat⁹. ſiue legat⁹ rõe ꝑſone. nã q̃libꝫ iſtoꝝ oꝛ-
dinariã iuriſdictõeꝫ hꝫ. vt i. c. ij. ſ̃. e. li. vj. ¶ Scđo nõ
ꝙ ſtatuta edita ab hñte iuriſditionẽ ad tp̃s durant
etiã p⁹ tp̃s iuriſdictõis. ex q̃ inferꝛ ꝙ m̃ltofortꝭ du-
rare dñt ſtatuta p⁹ obitũ epi cũ ipe hẽat iuriſdictõꝫ
ꝑpetuã. ꝛ idẽ puto dicẽdũ in alijs p̃latꝭ inferiorib⁹
in caſib⁹ i q̃b⁹ ſtatuẽ pñt. ¶ No. tertio i. ꝟ. ſecus. ꝙ
legat⁹ pape põt delegare cãs ad eũ deuolutas ſeu
corã eo motas. nec mirꝝ cũ habeat ordiariã. ꝛ quili
bet ordinari⁹ põt ex ſua iuriſdictõe cãꝫ ad ſe ſpectã-
tẽ delegare. l. vnica. C. q̃ ꝑ ſua iuriſ. ꝛ i. c. vt litigã-
tes. d of. or. li. vj. ꝛ. xj. q. j. te q̃dẽ ¶ No. ibi cũ iuriſ-
ditõ iſtoꝝ. ꝙ delegat⁹ hꝫ iuriſditõꝫ etiã ſi ſit delega
t⁹ nõ a p̃ncipe. ad idẽ. c. i lrĩſ. ſ̃. ti. ꝓx. ꝑ qđ reprobatur. gl. q̃ aliđ ſentit in. l. ait p̃toꝛ. ff. d re iud. ¶ No.
ibi citatio ñ p̃ceſſit tex. ſin. i mã ꝑpetuatõis iuriſdi-
tõis ꝯ tacitã reuocatõneꝫ mãdati. reqriꝛ. n. citatio
nec ſuffic ali⁹ act⁹ citerioꝛ. ꝛ hẽ tex. allegaui i. c. g̃tũ
d of. dele. vbi hãc mãꝫ tetigi. ꝛ. ſ̃. aliq̃d diceꝛ. ¶ In
gl. j. ibi epi q̃ ſũt mioꝛꝭ auctꝭ. no. gl. ex q̃ p̃t iferri ꝙ
in oĩb⁹ i q̃b⁹ põt epꝰ ſtatutũ facẽ forti⁹ põt ꝛ legat⁹
pape. dic tñ ꝙ ſup maioribus negocijs nõ pñt epi
nec legati. nec etiã archiepi ſtatuta facẽ. ꝓ ħ vide
glo. xvij. di. in ſumma. ꝛ in. c. ꝙ tranſlationem. ſ̃.
e. facit. c. maiores. ſ̃. de bap. ſed dubium eſt. certũ
eſt ꝙ epiſcopus non poteſt facere ſtatuta ſine cõ-
ſenſu vel cõſilio caplĩ ſui. vt i. c. nouit. ꝛ in. c. q̃nto
ſ̃. d his q̃ fi. a p̃la. no. Jo. an. in. c. j. d ꝯſti. li. vj. nun
q̃d legati poſſint ſoli ſtatuta edẽ: So. dicit Inno.
ꝙ dñt reqrere ꝯſilia p̃latoꝝ ꝓuincie. ar. ix. q. iij. in
c. j. iij. ꝛ. iiij. ꝛ etiã ꝯſiliũ in ptinẽb⁹ ad populũ. ar.
c. fi. d ma. ꝛ obe. ꝛ d his q̃ fiũt a ma. p. ca. c. vlt. poſt
modũ dic ꝙ in ſpectãtib⁹ ad iuriſditõeꝫ legati põt
legat⁹ ſol⁹ facẽ ſtatuta dũmodo illa ſtatuta nõ ſint
ꝯ canones gnãles ſeu iura gnãlia q̃b⁹ non poteſt
legat⁹ in aliq̃ derogare. alꝛ. l. iij. C. d of. ꝓ. Et nõ
ħ dictũ ſing. ꝑmo ꝙ legatus pape nõ põt aliq̃d ſta
tuere ꝯ iura gnãlia. idẽ dic i epõ. vt no. Jo. an. in
c. fi. d of. archi. videꝛ ꝓbari in. c. ꝙ ſup his. d ma. et
obe. ꝛ in. c. inſtitutõis. xxv. q. ij. limita tñ ſm ea q̃
dixi p⁹ gl. in. c. cũ dilect⁹. d ꝯſue. ꝛ vide p Frede. cõ
ſilio. xvij. vide qđ no. gl. in cle. ne romani. de elec.
¶ Scđo nõ ꝙ legat⁹ ſol⁹ põt edẽ ſtatuta in ſpectã-
tib⁹ ad ſuã iuriſditõeꝫ q̃ ſolũ agit mẽtõeꝫ de legato
dic tñ ꝙ ſi vellet ſtatuere in ꝯcernẽtib⁹ alioꝝ p̃iudi
ciũ vel negociũ. tũc dꝫ hre illoꝝ ꝯſenſuꝫ ſeu p̃ſenti-
am. vt no. Inno. i. c. vr̃a. ſ̃. d loca. ꝛ ſic limita Inn.
ħ. Sed vltra doc. q̃ro. nũq̃d actio penalꝭ ſurgẽs ex
ſtatuto legati vl' epi ſit ꝑpetua vl' tpalis ꝛ annalꝭ. et
deciſio h⁹. q. depẽdet ab alio articulo. nũq̃d ſtatu-
tum iſtoꝝ dicaꝛ ius ciuile vel canonicũ. an ꝟo p̃to-
riũ: Bar. ꝛ Bal. in. l. oẽs ꝓli. ff. de iuſti. ꝛ iur. con
cludũt ꝙ actio ẽ tpalꝭ ꝛ annalꝭ. queadmodum actio
ſurgẽs ex iure p̃torio. nã iſti equpanꝛ p̃torib⁹ p̃ſidi-
bus. ad ħ. l. in honorarijs. ff. de acti. ꝛ obli. ꝛ iſti.
d ꝑpe. ꝛ tẽ. ac. in ꝑn. ꝛ idẽ dicendũ in ſtatutis editꝭ
a marchione vel alijs p̃ncipib⁹ inferiorib⁹. vt no.
idẽ Bar. i. l. fi. d pe. ꝛ ſic ex ſtatuto epi ñ poſſũ agẽ
actõe penali vltra ãnũ. ſec⁹ aũt ſi eſt ſtatutũ factuꝫ
a ꝓlo ſeu a tota vniuerſitate clericoꝝ. nã tũc actio
eſſet ꝑpetua ꝛ duraret p. xxx. annos. l. ſicut. C. de

ꝑſcrip.xxx.vel.xl.annoꝝ.C.⁊ eadē eſt queſtio ī ſtatuto edito ab antianis ſeu dominis ciuitat̄ popularis.nunq̄d illud ſtatutū equipareẗ iuri ꝓ̄prio an iuri ciuili.⁊ ſic nūq̄d actio penalis ſit ꝑpetua vl̄ tp̄alis ex eo ſurgēs:quā.q.tractat Bar.in.l.v.ff. de ver.obl̄.⁊ ibi ꝯcludit ꝙ ſi iſti antiani ſeu dn̄i fecerunt ſtatutū ex eoꝝ officio equiparaẗ iuri ꝓ̄prio. ſecus ſi ex ſpeciali cōmiſſione ſibi facta a populo. nā tūc popul⁹ videẗ feciſſe illud ſtatutū ⁊ ꝑ ꝯ̄ñs illō ſtatutū appellaẗ ius ciuile vt in.c.ius ciuile.j.di. et ꝑ hoc poteſt inferri ad deciſionē multaꝝ q̄onum. ¶ Nunc venio ad ſcđam ꝑtem glo. in qua quereẗ nunquid indulgentie quas ſepe legati ꝯcedunt ſb̄uenientibus ad repatōem pontis vel loci religioſi durent poſt finitā legationē quēadmodū ſtatuta. ⁊ ꝙ nō durēt facit tex.in.l.fi.ff.de pe.vbi pena appoſita ꝑ magiſtratum tp̄alem habēs actū ſucceſſiuum ſolū durat tp̄e officij.Glo.tn̄ determiat oppoſitum ꝑ.l.j.in.§.fi.ff.de off.ꝑ̄fe.v2.vbi đ2 ꝙ ꝑ̄fect⁹ qui eſt tp̄alis pōt in ꝑpetuū priuare quē officio aduocatōis.⁊ doc.hic cōiter ſequūẗ iſtā gl.⁊ idē Inno.in.d.c.ꝙ tranſlationem.de pe.dic ꝙ eſt tp̄alis qn̄ pena fuit appoſita ſine cauſe cognitione ⁊ interlocutorie.nō aūt diffinitiue.ſecus aūt ſi pena fuiſſet appoſita diffinitiue ⁊ cum cauſe cognitōe. quia tunc duraret ꝑpetuo.vt in.d.l.j.⁊ in.l.more.ff.de pe.idem volūt legiſte in.d.l.fi.ꝟ vide quod dixi in c.ex lr̄is.de ꝯ̄ſti.⁊ facit hic glo.multū no.ad ꝓbandum ꝙ indulgētia ſeu priuilegiū a ꝓ̄lato cōceſſum duret in ꝑpetuū licet habeat actū ſucceſſiuū.⁊ ꝑ h̄ all̄.bo.glo.in.c.cum ex eo.de elec.li.vj.vbi đ2 ꝙ ſi ep̄s dedit licentiā clerico veniendi ad ſtudiuꝫ ⁊ diſpenſauit ſecū ꝑ ſeptenniū.vt ibi đ2 nō expirat licētia ꝑ mortē epi.nec ipe ſine cauſa reuocare poteſt. ſed in ꝯtrariū allego glo.ſatis no.in.c.a nobis.el.j.de ſen.ex.q̄ dicit ꝙ ſi ep̄us tulit ſn̄iam excōicationis ſub conditione.puta quicunqꝫ furtū fecerit ſit excōicatus nō durat hec ſn̄ia vltra tp̄s ꝓferentis. niſi ſucceſſor eam ꝯfirmet.ſecus dicit in ſtatutis.et ſic illa glo.no.limitat illū tex.ad idē vide glo.in.c. pe.de cle.nō reſi.in.ꝟ.ꝑ̄deceſſore.que videẗ velle ꝙ indulgentia tributa clerico ſup nō reſidētia nō durat vltra tp̄s ꝯcedentis.⁊ ꝑfecto ſat̄ paſſus iſte reddiẗ difficilis.⁊ ꝓ nūc dicerē ꝙ vbi indulgentia ſeu licentia h͡ꝫ eſſe ſuuꝫ finitū ⁊ libeꝝ.ita ꝙ ex ſola ꝯceſſione recipit ſuā eſſentiā.nec dependet ex futuro euentu.⁊ tunc durat etiā vltra tp̄s ꝯcedētis.q2 priuilegia ſicut ⁊ ſtatuta debent eſſe ꝑpetua.xxv. q.ij.c.j.ſed vbi diſpoſitio dependet ex futuro euētu.q2 non iniecit adhuc vinculū firmiter tūc extinguitur ꝑ mortē diſponentis.ſic poteſt intelligi gl. in.d.c.a nobis.nā ſi ſn̄ia excōicatiōis eſt ꝯditionalis anteqꝫ exiſtat ꝯditō nō iniecit vinculū ſimplr̄.ꝟ iniecit vinculū tp̄e exiſtentis ꝯditōis.q̄ tp̄e ſi diſponens eſt mortuus vel reuocatus ceſſat ſn̄ia.Ideꝫ dicerē in alia licentia que nō pōt ꝑpetuo concedi ſine cauſe cognitione.vt ſi fuerit ꝯceſſa ſimpliciter intelligaẗ ꝯceſſa ad tp̄s ꝯcedentis.⁊ iō puto ꝙ ſi ep̄s ſimpliciter dedit licentiā poſſendi eligere ꝯfeſſorē ꝙ illa licentia extinguiẗ mortuo vel reuocato ep̄o.

quia ep̄s nō pōt in ꝑpetuū dare iſtā licentiā cum ꝑ̄iudicio eccl̄ie parochial̄ ſine cauſe cognitione ⁊ cōſilio ſui capl̄i cū eſſet irrogare perpetuū ꝑ̄iudiciuꝫ eccleſie parochiali.⁊ ita al̄s in facto reſpondi.⁊ ita poteſt ſaluari glo.in.d.c.pe.licet poſſet haberi alius intellectus. ¶ In glo.fi.ibi ſola citatiōe no.gl. ꝙ ꝑ ſolā citationē ⁊ nō ꝑ actū citerioreꝫ ꝑpetuaẗ iuriſditio.⁊ ad h̄ facit iſte tex.multū no.Hoſt.tn̄ qui ꝯtrarium tenuit in.c.lꝫ.de off.dele.ſupplet ad tex. iſtum vel aliud equipollēs.ꝟ hec ſuppletio extorq̄t litteram.vnde illud.c.licet debꝫ exponi ꝑ iſtud.cū illud loquaẗ generalr̄ ⁊ iſtud ſpecialiter.⁊ vide q̄d plene dixi in.d.c.gratū.Sed dubiū eſt tenēdo iſtā opi.ꝙ requiraẗ citatio nunquid ſufficiat iudicē cōmiſiſſe citationē ſi ante mortem vel finitū officium delegantis citatio nō ꝑuenit ad citandū.⁊ eſt q̄ſtio ſubtilis ⁊ notabilis.vt recitat hic Jo.an.Gaſ.hāc q.diſputat.⁊ multū all̄.ꝓ ⁊ ꝯtra.tandeꝫ ꝯcludit ꝙ de iure ciuili nō eſt ꝑpetuata iuriſditō.q2 nō eſt ꝓprie citatio ſi nō ꝑuenit ad citandū.alle.l.⁊ q2.ff.đ iur.om.iu.ꝟ de iure canonico dic ꝙ ſi agiẗ đ ꝑpetuatione iuriſditōis ſufficit iudicē cōmiſiſſe citatiōeꝫ quia incepit vti ꝑ h̄ iuriſditōe.ar.ꝟ.de of.dele.lꝫ. ſed ſi agitur de afficienda ꝑſona requiriẗ ꝙ citatio ꝑuenerit ad ꝑtem.ꝓ h̄ cle.ij.vt lit.pen.⁊ vide glo. ibi no.que h̄ tenet.Do.An.hic inſtat.ꝟ tādē vid2 trāſire cū dictis doc.Do.car.tenet indiſtincte ꝙ requiriẗ citationem ꝑueniſſe ad ꝑtē.mihi tā de iure ciuili q̄ꝫ canonico placꝫ vt ſufficiat iudicē cōmiſiſſe citationē quo ad ꝑpetuandā iuriſditionē ꝑ̄mo per tex.in.d.c.lꝫ.⁊ in.d.l.⁊ q2.vbi tex.ſolū req̄rit vt iudex inceperit vti delegatione ſibi facta.ad idem.c. gratum.ꝑ̄all̄.vbi.ſolum requiriẗ ꝙ edictū citatōis fuerit ꝓpoſitū.⁊ ibi ad h̄ pōderaui illū tex.Iteꝫ ꝓbaẗ alia rōe.citatio habet tres ꝑtes.Prima cōmiſſio iudicis de citādo.ſcđa executio nūcij.tertia ipſius nūcij relatio ꝙ citauit.vt no.Jo.an.in.c.romana.§.ꝯtrahentes.de fo.cōp.li.vj.Prima ꝑs eſt iuriſditionalis dumtaxat.ſcđa ⁊ tertia nō ſunt iuriſditionales.hinc eſt ꝙ iudex nō poteſt cōmittere citationē extra territoriuꝫ.ſed ſi cōmiſerit in territorio poteſt nunci⁹ eam exequi extra territoriū.tex. eſt no.in.d.§.ꝯtrahētes.⁊ in.l.oēſ.C.de epi.⁊ cle. ⁊ ibi ꝑ doc.vnde cōmittēdo citationē vſus eſt iuriſditōe in ꝑtes.⁊ ſic ſatis videẗ ꝑpetuata.et ſic ſalua glo.i.d.cle.ij.q̄ h̄ tꝫ.vbi videẗ etiā de mēte papelꝫ nō exꝑ̄mat.⁊ in.d.l.⁊ quia.

¶ De officio iudicis ordinarij. Rica.

¶ Sup̄ viſuꝫ eſt de officio delegati ⁊ legati.nūc ſb̄ijcitur ⁊ merito de officio ordinarij.Vel aliter ſic. Sup̄ viſum eſt de officio ordiarij ſp̄alis vt eſt legatus.nunc ſubijcitur in genere de officio cuiuſlibet ordinarij ⁊c.

Perniciosam. Epi in ſuis dioceſibus poſſunt crimina inquirere ⁊ punire. ⁊ cū opus fuerit inuocare brachium ſeculare.h.d. ¶ No.ꝑ̄mo ex ſup̄ſcri-